

Dziennik Urzędowy C 224 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

19 sierpnia 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

SESJA 2009 – 2010

Posiedzenia z 15 lipca oraz od 14 do 17 września 2009 r.

Protokoły posiedzeń z 14–16 lipca 2009 r. zostały opublikowane w Dz.U. C 47 E z 25.2.2010.

Protokoły posiedzeń z 14–17 września 2009 r. zostały opublikowane w Dz.U. C 22 E z 29.1.2010.

TEKSTY PRZYJĘTE

Środa, 16 września 2009 r.

2010/C 224 E/01

Pożary lasów w lecie 2009 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2009 r. w sprawie pożarów lasów w lecie 2009 r. 1

Czwartek, 17 września 2009 r.

2010/C 224 E/02

SWIFT

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie przewidywanego porozumienia międzynarodowego dotyczącego udostępniania Departamentowi Skarbu USA danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu zapobiegania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania 8

2010/C 224 E/03

Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Tadżykistanu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony 12

2010/C 224 E/04

Sytuacja na Litwie po przyjęciu ustawy dotyczącej ochrony nietleń

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie litewskich przepisów prawnych o ochronie nietleń przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji 18

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 224 E/05	Kryzys w sektorze mleczarskim Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie kryzysu w sektorze mleczarskim ...	20
2010/C 224 E/06	Bezpieczeństwo energetyczne Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa energetycznego	23
2010/C 224 E/07	Zabójstwa obrońców praw człowieka w Rosji Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zabójstw obrońców praw człowieka w Rosji	27
2010/C 224 E/08	Kazachstan: sprawa Jewgienija Żowtisa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie Jewgienija Żowtisa (Kazachstan)	30
2010/C 224 E/09	Syria: sprawa Muhannada al-Hassaniego Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie Syrii: sprawa Muhannada al-Hassaniego	32

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Środa, 15 lipca 2009 r.

2010/C 224 E/10	Skład liczbowy komisji parlamentarnych Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie składu liczbowego komisji	34
-----------------	--	----

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

2010/C 224 E/11	Skład liczbowy delegacji Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. w sprawie składu liczbowego delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych oraz delegacji do komisji współpracy parlamentarnej i do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych	36
-----------------	--	----

III *Akty przygotowawcze*

Parlament Europejski

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

2010/C 224 E/12	Zatwierdzenie nominacji Algirdasa Šemety na członka Komisji Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. zatwierdzająca nominację Algirdasa Šemety na członka Komisji	39
-----------------	---	----

Środa, 16 września 2009 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Pożary lasów w lecie 2009 r.

P7_TA(2009)0013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2009 r. w sprawie pożarów lasów w lecie 2009 r.

(2010/C 224 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 6 oraz 174 Traktatu WE,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie zwiększenia zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof⁽¹⁾, z dnia 4 września 2007 r. w sprawie klęsk żywiołowych⁽²⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie pożarów lasów i powodzi⁽³⁾, z dnia 5 września 2002 r. w sprawie powodzi w Europie⁽⁴⁾, z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie suszy w Portugalii⁽⁵⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie suszy w Hiszpanii⁽⁶⁾, z dnia 8 września 2005 r. w sprawie katastrof naturalnych (pożarów i powodzi) w Europie⁽⁷⁾ oraz swoje rezolucje z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie klęsk żywiołowych (pożary lasów, susze i powodzie) – aspekty związane z rolnictwem⁽⁸⁾, w sprawie aspektów związanych z rozwojem regionalnym⁽⁹⁾ oraz w sprawie aspektów związanych z ochroną środowiska naturalnego⁽¹⁰⁾,

- uwzględniając decyzję Rady 2007/779/EC, Euratom z dnia 8 listopada 2007 ustanawiającą wspólnotowy mechanizm ochrony ludności⁽¹¹⁾,

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (COM(2005)0108) oraz stanowisko Parlamentu z dnia 18 maja 2006 r.⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0304.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 240.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, s. 471.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 599.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 414.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 322.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 363.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 369.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 375.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2007, s. 9.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 331.

Środa, 16 września 2009 r.

- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 3/2008 pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: czy jego działania są szybkie, sprawne i elastyczne?”,
 - uwzględniając roczne sprawozdanie Komisji za 2008 r. w sprawie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej oraz sprawozdanie z doświadczeń nabytych po sześciu latach stosowania nowego instrumentu,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/60/WE z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady 2007/162/WE, Euratom z dnia 5 marca 2007 r. ustanawiającą Instrument Finansowy Ochrony Ludności ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z posiedzenia w dniach 12-13 czerwca 2007 r., dotyczące usprawnienia zdolności koordynacyjnej Centrum Monitorowania i Informacji (MIC) w ramach wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności,
 - uwzględniając sprawozdanie Michela Barniera z dnia 9 maja 2006 r. zatytułowane „Europejskie siły ochrony ludności: pomoc Europy”,
 - uwzględniając punkt 12. konkluzji prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 czerwca 2006 r., dotyczący zdolności Unii do reagowania w sytuacjach nagłych i kryzysowych oraz w przypadku katastrof,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2009 zatytułowany „Wspólnotowe podejście do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka” (COM (2009)0082),
 - uwzględniając rezolucję przyjętą jednogłośnie przez Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne w sprawie ochrony ludności i zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom ekologicznym w regionie eurośródziemnomorskim,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, że po raz kolejny, w lecie 2009 r. zaobserwowano w południowej Europie niszczycielskie, gwałtowne pożary i powodzie, obejmujące państwa członkowskie, najbardziej oddalone regiony, kraje kandydujące oraz kraje ościenne UE, i pociągające za sobą zarówno ludzkie cierpienie – śmierć poniosło przynajmniej 11 osób – jak i ogromne zniszczenia materialne oraz spustoszenie środowiska naturalnego,
- B. mając na uwadze, że – według danych europejskiego systemu informacji dotyczących pożarów lasów – łączna powierzchnia obszarów pokrytych roślinnością i zalesionych zniszczonych tego lata w wyniku pożarów przekroczyła 315 000 ha, a także wzywając Komisję do szybkiego działania w celu przekazania zasobów UE zniszczonym regionom,
- C. mając na uwadze, że susze i uporczywe pożary przyspieszają proces pustynnienia dużych obszarów na południu Europy i w ostatniej dekadzie doprowadziły już do zniknięcia 400 000 ha europejskich terenów leśnych rocznie, co znacznie pogorszyło jakość życia poszkodowanej ludności, oddziałując także na rolnictwo, hodowlę bydła i dziedzictwo leśne,
- D. mając na uwadze, że w nadchodzących dekadach, niezależnie od naszych globalnych wysiłków na rzecz łagodzenia tych zjawisk, nastąpi nieunikniony wzrost temperatury na świecie, ze szczególnie negatywnymi konsekwencjami na południu Europy, która według przewidywań stanie się regionem wyjątkowo podatnym na zmiany klimatu i już doświadczyła gwałtownych pożarów na niespotykaną skalę w 2007 r., bezpośrednio związanych z występującymi wówczas falami ekstremalnych upałów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 10.3.2007, s. 9.

Środa, 16 września 2009 r.

- E. mając na uwadze fakt, że na przestrzeni ostatnich lat częstotliwość występowania, dotkliwość i złożoność klęsk żywiołowych i katastrof antropogenicznych oraz skutki ich występowania w Europie gwałtownie przybrały na sile, pociągając za sobą utratę istnień ludzkich i mienia oraz katastrofalne krótko- i długoterminowe konsekwencje dla gospodarki dotkniętych regionów, w tym zubożenie dziedzictwa naturalnego oraz kulturowego, zniszczenia infrastruktury społeczno-ekonomicznej oraz spustoszenie środowiska naturalnego (w przypadku gwałtownych pożarów zniszczenie siedlisk naturalnych oraz różnorodności biologicznej, degradację mikroklimatu oraz wzrost emisji gazów cieplarnianych),
- F. mając na uwadze szkodliwe gospodarcze i społeczne konsekwencje klęsk żywiołowych dla gospodarki lokalnej i regionalnej w sektorach takich jak turystyka oraz w zakresie działalności produkcyjnej w ogóle,
- G. mając na uwadze, że działania prewencyjne mają szczególne znaczenie dla ochrony przed katastrofami naturalnymi, technologicznymi i środowiskowymi,
- H. mając na uwadze, że pożary lasów są zjawiskiem spotęgowanym z powodu stopniowego opuszczania wsi i porzucania jej tradycyjnej działalności, niewłaściwej ochrony lasów, istnienia dużych terenów leśnych, na których występuje tylko jeden gatunek drzew, sadzenia nieodpowiednich odmian drzew i braku właściwej polityki prewencyjnej oraz niewystarczająco surowych kar za umyślne podpalenie, wraz z nieodpowiednim stosowaniem przepisów zabraniających samowoli budowlanej i zapewniających ponowne zalesianie,
- I. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wciąż nie mają pełnej ewidencji gruntów i właściwego rejestru i map obszarów leśnych, co – wraz z niewłaściwym wdrażaniem przepisów zabraniających nielegalnej budowy na spalonych terenach – stanowi lukę prowadzącą do zmian w sposobie użytkowania gruntów oraz przekwalifikowania obszarów zalesionych na tereny budowlane, które stają się przedmiotem spekulacji finansowych,
- J. mając na uwadze, że wspólnotowy mechanizm ochrony ludności był wielokrotnie uruchamiany w ciągu ostatnich kilku lat,
- K. mając na uwadze, że klęski żywiołowe, takie jak coraz częstsze pożary lasów na południu Europy, mogą mieć także wymiar transgraniczny, z uwagi na szybkość rozprzestrzeniania z miejsca ich wybuchu oraz z powodu nieoczekiwanych zmian ich kierunku, co wymaga elastycznych, szybkich, skoordynowanych i wielostronnych działań i reakcji; biorąc jednocześnie pod uwagę rozległe szkody, jakie mogą spowodować, pozbawiając ludzi życia, niszcząc mienie ludzkie, aktywność gospodarczą oraz środowisko regionu,
- L. mając na uwadze, że od momentu przyjęcia stanowiska w maju 2006 r. Parlament wielokrotnie wzywał kolejne prezydencje Rady do podjęcia decyzji w sprawie rozporządzenia dotyczącego Funduszu Solidarności UE,
- M. mając na uwadze, że od momentu jego utworzenia w 2002 r. Fundusz Solidarności zapewnił wsparcie finansowe sięgające kwoty ponad 1,5 mld EUR,
- N. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy stwierdza, iż Fundusz Solidarności „osiągnął leżący u jego podstaw cel, jakim jest okazanie solidarności państwu członkowskim w sytuacjach kryzysowych”, choć najważniejszym problemem pozostaje niedostateczna szybkość w uruchamianiu funduszu jako instrumentu zarządzania w sytuacji kryzysu,
- O. mając na uwadze, że Komisja dostrzega potrzebę poprawy przejrzystości i uproszczenia kryteriów regulujących uruchamianie Funduszu Solidarności,
- P. mając na uwadze, że Parlament Europejski od 1995 r. przedkładał kolejne rezolucje wzywające UE do podjęcia różnorodnych inicjatyw, których celem byłoby zwalczanie gwałtownych pożarów lasów na południu Europy, inicjatywy te nie zostały jednak wdrożone lub nie zostały ukończone, przez co stały się nieskuteczne,

Środa, 16 września 2009 r.

1. wyraża współczucie rodzinom osób, które straciły życie i mieszkańcom obszarów dotkniętych klęską oraz głęboko się z nimi solidaryzuje, jak również składa hołd strażakom i żołnierzom, zarówno zawodowym, jak i ochotnikom, za ich niestrudzoną i odważną pracę na rzecz gaszenia pożarów, ratowania ludzi i ograniczenia zakresu szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi, które wystąpiły tego lata;
2. ubolewa nad brakiem wdrażania zaleceń poczynionych we wcześniejszych rezolucjach PE w sprawie klęsk żywiołowych;
3. zwraca uwagę, że szkodom wyrządzonym przez pożary lasów można było zapobiec, gdyby niektóre państwa członkowskie opracowały i wdrożyły bardziej skuteczne strategie zapobiegawcze, jak również stosowne ustawodawstwo w zakresie ochrony i odpowiedniego zagospodarowania gruntów;
4. stoi na stanowisku, że Komisja powinna złożyć wniosek w sprawie europejskiej strategii zwalczania klęsk żywiołowych, uwzględniający obowiązkowe podejście do przeciwdziałania zagrożeniom oraz stworzyć procedury jednolitego działania dla każdego typu katastrofy w całej Unii Europejskiej; uważa również, że w ramach takiej strategii należy zwrócić szczególną uwagę na regiony wypiariskie i najbardziej oddalone, o niskim zagęszczeniu ludności;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby środki zarządzania ryzykiem powodziowym koncentrowały się na zapobieganiu; uważa, że takie środki, które współdziałają z przyrodą, a nie działają na jej szkodę, chronią ludzi, mienie i środowisko naturalne oraz pomagają w osiągnięciu ekologicznie zrównoważonej gospodarki wodnej, a także realizacji celu UE w zakresie różnorodności biologicznej oraz strategii UE na rzecz dostosowania do zmian klimatu;
6. wzywa Komisję do niezwłocznego uruchomienia obecnego Funduszu Solidarności UE w jak najelaścynniejszy sposób w celu udzielenia pomocy ofiarom tegorocznych klęsk żywiołowych, które miały miejsce tego lata;
7. wzywa Komisję do wsparcia odbudowy regionów, które poważnie ucierpiały, odtworzenia siedlisk przyrodniczych na dotkniętych obszarach, przywrócenia dynamiki tworzenia miejsc pracy oraz podjęcia odpowiednich działań w celu zrekompensowania kosztów społecznych związanych z utratą pracy i innych źródeł dochodu;
8. z zadowoleniem przyjmuje współpracę i pomoc na rzecz obszarów dotkniętych katastrofą ze strony innych państw członkowskich w ramach wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności; wspiera dalsze prace nad projektem pilotażowym na rzecz zwalczania pożarów lasów i wzywa Komisję do pilnego przedłożenia sprawozdania w sprawie tego projektu pilotażowego w celu zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi oraz nasilenia działań przygotowawczych w związku z unijnymi siłami szybkiego reagowania, a także wzywa do przedstawienia wniosków legislacyjnych w sprawie stworzenia prawdziwej wspólnotowej zdolności reagowania na klęski żywiołowe obejmującej pożary lasów i inne rodzaje klęsk;
9. podkreśla niezwykle pilny charakter tej kwestii, a w konsekwencji wzywa do stworzenia skutecznych sił europejskich, które mogłyby bezzwłocznie reagować w sytuacjach kryzysowych, zgodnie z tym co proponuje wymienione wyżej sprawozdanie Michela Barniera; wzywa zatem Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków w sprawie zdolności szybszego reagowania na klęski żywiołowe w ramach współpracy europejskiej;
10. wyraża przekonanie, że doświadczenia zarówno niedawne, jak i ostatnich lat dobitnie odzwierciedlają potrzebę dalszego wzmocnienia gotowości do działań prewencyjnych oraz zdolności reagowania Wspólnoty w dziedzinie ochrony ludności w przypadku wystąpienia pożarów lasów i innych gwałtownych pożarów w Europie południowej, jak również stanowczo nalega, aby Komisja podjęła działania w tym kierunku w celu zapewnienia widocznych przejawów europejskiej solidarności w stosunku do krajów, które znalazły się w szczególnie groźnej sytuacji; popiera działania mające na celu zwiększenie gotowości państw członkowskich w zakresie ochrony ludności, w szczególności poprzez wymianę ekspertów i najlepszych praktyk oraz ćwiczenia i przedsięwzięcia zmierzające do utrzymywania stanu gotowości;
11. docenia wkład Centrum Monitorowania i Informacji we wspieranie i ułatwianie organizacji i koordynacji pomocy w zakresie ochrony ludności w sytuacjach kryzysowych;

Środa, 16 września 2009 r.

12. podkreśla indywidualną odpowiedzialność państw członkowskich za ochronę ludności i działania kontrolne w przypadku katastrofy i ich odpowiedzialność w pierwszym rzędzie za zapobieganie pożarom i gaszenie ich; zwraca się do Komisji o podjęcie niezbędnych działań w celu ustanowienia niezależnych, stałych europejskich sił szybkiego reagowania mających udzielać pomocy państwom członkowskim i obszarom dotkniętym klęskami w razie rozległych pożarów lasów i innych klęsk poprzez dostarczanie im najlepszego wyposażenia i wiedzy fachowej; zauważa w związku z tym, że Komisja powinna przeanalizować możliwości zapewnienia dostępu do ewentualnych dodatkowych środków z innych źródeł, w tym z zasobów prywatnych, w celu zapewnienia szybkiej reakcji w sytuacji poważnego zagrożenia;

13. głęboko ubolewa, że niektóre państwa członkowskie, już raz w niedawnej przeszłości dotknięte pożarami o podobnych rozmiarach, poniosły w okresie pożarów tak wiele poważnych strat; w związku z tym uważa za niezbędne niezwłoczne zbadanie odpowiedniości środków prewencyjnych i gotowości w celu zapewnienia wyciągnięcia odpowiednich wniosków, pozwalających na zapobieganie w przyszłości niszczącym skutkom podobnych klęsk w państwach członkowskich i ograniczenia ich konsekwencji; w związku z tym wzywa Komisję, by zwróciła się do państw członkowskich o informacje na temat programów operacyjnych służących radzeniu sobie z klęskami żywiołowymi, w celu wymiany doświadczeń i wyciągnięcia wniosków w sprawie natychmiastowych działań, koordynacji organów administracyjnych i operacyjnych oraz dostępności niezbędnych zasobów ludzkich i sprzętu;

14. ubolewa nad faktem, że tak wiele z tych pożarów lasów było prawdopodobnie skutkiem podpalenia, oraz wyraża szczególne zaniepokojenie faktem, że przyczyną pożarów lasów w Europie są coraz częściej tego rodzaju działania przestępcze; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do zaostrzenia i stosowania sankcji karnych za przestępstwa szkodzące środowisku, a zwłaszcza za akty podpalania lasów, i uważa, że szybkie i sprawne dochodzenia w celu ustalania odpowiedzialności, wraz z następującą po nich proporcjonalną do czynu karą, zniechęcą do lekceważących i umyślnych zachowań;

15. wzywa do wprowadzenia kary w postaci zwrotu pomocy wspólnotowej przez państwo członkowskie, które nie zalesi w pełni obszaru zniszczonego pożarem lub dopuści do zmiany użytkowania gruntów z korzyścią dla projektów rozwojowych lub turystycznych o charakterze spekulacyjnym;

16. potępia praktykę legalizowania samowoli budowlanych na obszarach chronionych i takich, na których tego rodzaju działalność nie jest dozwolona;

17. wskazuje, że podpalaczy, zwłaszcza czerpiących zysk z odbudowy lub ze zniszczenia gruntów leśnych, mogą popychać do działania przepisy, które nie dość restrykcyjnie definiują lub chronią takie grunty, lub też nieodpowiednie stosowanie przepisów zakazujących samowoli budowlanej; wzywa zatem państwa członkowskie do zadbania o to, aby wszystkie spalone obszary leśne zachowały charakter gruntów leśnych i zostały objęte programami ponownego zalesiania;

18. domaga się skuteczniejszych metod wczesnego wykrywania pożarów lasów oraz lepszej wymiany między państwami członkowskimi wiedzy na temat działań wspomagających gaszenie pożarów, a także wzywa Komisję do poprawy wymiany doświadczeń pomiędzy regionami i państwami członkowskimi;

19. docenia solidarność, jaką wykazała Unia Europejska, jej państwa członkowskie oraz inne państwa w czasie pożarów lasów, niosąc regionom potrzebującym pomoc w postaci floty powietrznej, sprzętu gaśniczego oraz wiedzy specjalistycznej, jak również chwalebne wsparcie udzielone właściwym władzom i ekipom ratowniczym; stoi na stanowisku, że skala oraz skutki takich zjawisk często wykraczają poza poziom regionalny czy krajowy, przerastając możliwości na tym poziomie, i wzywa do faktycznego niezwłocznego zaangażowania ze strony Europy;

20. z zadowoleniem przyjmuje pomoc europejskiej napowietrznej rezerwy taktycznej na rzecz gaszenia pożarów (EUFFTR), która została utworzona latem 2009 r. w celu udzielenia pomocy państwom członkowskim walczącym z dużymi pożarami; zwraca uwagę na fakt, że ten projekt pilotażowy powstał przy wsparciu Parlamentu w celu wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi w zakresie zwalczania pożarów lasów i okazał się doskonałym przykładem zwiększonych możliwości na poziomie europejskim, zapewniających natychmiastową pomoc w sytuacjach kryzysowych; podkreśla w tym kontekście potrzebę dalszego rozwijania i wzmocnienia tego projektu pilotażowego z uwagi na stałe występowanie okoliczności powodujących ogromne zniszczenia, ponieważ możliwości państw członkowskich w połączeniu z EUFFTR okazują się niewystarczające;

21. ubolewa nad faktem, że Komisja ani Rada nie przewidziały żadnych zobowiązań finansowych na 2010 r. w celu kontynuowania działania przygotowawczego w związku z unijnymi siłami szybkiego reagowania powołanymi już w latach 2008 i 2009;

Środa, 16 września 2009 r.

22. stoi na stanowisku, że nowe rozporządzenie dotyczące Europejskiego Funduszu Solidarności jest podstawowym sposobem elastyczniejszego i skuteczniejszego podchodzenia do problemów wynikających z klęsk żywiołowych; krytykuje fakt, że Rada zablokowała dalsze prace nad tym zagadnieniem, bezprawnie opóźniając wprowadzenie poprawek, pomimo tego że Parlament Europejski przyjął stanowisko znaczącą większością głosów w pierwszym czytaniu w maju 2006 r.;

23. podkreśla fakt, że przegląd tej inicjatywy mógłby pociągnąć za sobą istotne korzyści w zakresie działania Funduszu w praktyce, poszerzając jego zakres, znosząc wyjątkowe uruchamianie Funduszu w przypadku katastrof regionalnych, umożliwiając większej liczbie regionów otrzymanie wsparcia poprzez wprowadzenie niższego progu szkód, koniecznego do uruchomienia Funduszu oraz, co jest szczególnie ważne, umożliwiając szybsze reagowanie na katastrofy poprzez przyspieszenie wypłat;

24. stanowczo wzywa Komisję oraz Radę do wypracowania – przy pełnej odpowiedzialności i w trybie natychmiastowym – kompromisu mającego na celu ponowne uruchomienie procedury przeglądu rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności, z zamiarem stworzenia solidniejszego i szybciej działającego instrumentu, pozwalającego reagować na nowe wyzwania związane z globalizacją i zmianami klimatu; wzywa obecnie urzędującą prezydentkę szwedzką, a także ministrów finansów, środowiska, rolnictwa i rozwoju regionalnego UE do bezwłocznego podjęcia natychmiastowych i stanowczych działań;

25. wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą klęsk żywiołowych, które zdaniem ekspertów można uznać głównie za skutki zmian klimatu, a także wzywa Komisję i Radę do dołożenia wszelkich starań na rzecz osiągnięcia ambitnego porozumienia międzynarodowego na piątej konferencji stron pełniącej rolę posiedzenia stron protokołu z Kioto, która odbędzie się w Kopenhadze (Dania) w dniach od 7 do 18 grudnia 2009 r.;

26. podkreśla potrzebę wzmocnienia działań prewencyjnych, stworzonych w celu zapobiegania wszelkim rodzajom klęsk żywiołowych, poprzez opracowanie wspólnych wytycznych strategicznych zapewniających lepszą koordynację działań państw członkowskich, a także lepszą operacyjność i koordynację pomiędzy różnymi instrumentami wspólnotowymi (fundusze strukturalne, Fundusz Solidarności, EFROW i LIFE+ i mechanizmem instrumentu szybkiego reagowania i gotowości w poważnych sytuacjach kryzysowych), nie zapominając o konieczności zaangażowania innych istniejących instrumentów, takich jak pomoc publiczna na cele regionalne lub pożyczki Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w celu naprawienia szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi; wzywa Komisję do przedłożenia sprawozdania w sprawie wspólnotowych funduszy przyznanych na ochronę przed pożarami lasów, podającego również informację o odpowiednim wykorzystaniu tych funduszy;

27. zwraca się z prośbą o wprowadzenie mechanizmów koordynacji regionalnej w programach rozwoju obszarów wiejskich w celu zwiększenia skuteczności działań prewencyjnych;

28. podkreśla potrzebę przyspieszenia procedury uzyskiwania dostępu do środków z funduszy UE do celów odzyskiwania gruntów rolnych po powodziach i pożarach oraz udostępnienia pomocy finansowej w większym wymiarze na rozbudowę przecinek i wałów przeciwpowodziowych; podkreśla fatalne skutki pożarów lasów i powodzi dla zwierząt i inwentarza żywego;

29. uważa za konieczne wzięcie pod uwagę problemów strukturalnych środowiska wiejskiego (spadek demograficzny, porzucanie gruntów rolnych, wylesianie i nadmierna fragmentacja własności terenów leśnych);

30. stoi na stanowisku, że istniejące związki między ochroną ludności i polityką ochrony środowiska powinny zostać wzmocnione, aby w pełni wykorzystać środki prewencyjne przewidziane w aktach prawnych dotyczących ochrony środowiska i zapewnić zintegrowane podejście UE w zakresie zapobiegania katastrofom i ograniczania ich skutków; podkreśla jednakże, że w ramach swoich wytycznych UE nie ma zamiaru w jakikolwiek sposób zastępować lub osłabiać przysługujących państwom członkowskim kompetencji w zakresie ochrony ludności i przeciwdziałania katastrofom;

31. uważa, że w celu przyspieszenia wypłaty środków pomocowych należy dokonać przeglądu procedur uruchomienia Funduszu Solidarności; uważa w szczególności, że w tym celu można by opracować system zaliczek oparty na wstępnej wycenie bezpośrednich szkód, w którym dalsze wypłaty zależałyby od ostatecznego naliczenia wysokości poniesionych całkowitych bezpośrednich szkód oraz od dowodów na środki zapobiegawcze przyjęte w wyniku danej katastrofy;

Środa, 16 września 2009 r.

32. wzywa Komisję do postępów w zakresie informacji o planach i kampaniach edukacyjnych w zakresie działań prewencyjnych, uzgodnionych z państwami członkowskimi w celu zmniejszenia zagrożenia klęskami żywiołowymi i ich konsekwencji, zwłaszcza na obszarach najwyższego ryzyka, poprzez uświadamianie ogółowi społeczeństwa konieczności dbania o środowisko i ochrony naturalnych zasobów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia środków – również podnoszących świadomość społeczeństwa – na rzecz bardziej zrównoważonego wykorzystywania wody, gleby i zasobów biologicznych, a także z myślą o lepszym zarządzaniu odpadami, którego brak jest często przyczyną pożarów;

33. podkreśla, że – pomijając poważne skutki dla środowiska i gospodarki – obecna częstotliwość występowania pożarów w Europie południowej (prawie 95 % łącznej spalonej powierzchni gruntów w UE leży w basenie Morza Śródziemnego) ma bezpośredni związek z nasilaniem się konsekwencji zmian klimatu na tych obszarach (erozja i ubytki gleby, pustynnienie oraz wzrost poziomu emisji gazów cieplarnianych, w tym CO₂);

34. wzywa w związku z tym do opracowania zintegrowanej strategii UE w zakresie ochrony ekosystemów leśnych w południowej Europie, która zapewni dostateczne finansowanie środków zapobiegawczych, środków mających odwracać długoterminowe szkody w gospodarce i środowisku oraz zapewniać ponowne zalesienie całego ekosystemu, a także przyznanie środków na dostosowanie południowoeuropejskich ekosystemów leśnych do zmian klimatu i łagodzenie ich skutków;

35. podkreśla, że należy w pełni uwzględnić znaczne narażenie ekosystemów leśnych w regionach śródziemnomorskich na zmiany klimatu; wzywa Komisję do wprowadzenia, wśród rolno-środowiskowych działań przewidzianych we wspólnej polityce rolnej, specjalnych interwencji stworzonych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się pożarów lasów i unikania go oraz do poważnego rozważenia wprowadzenia wspólnej polityki leśnej w celu skuteczniejszego rozwiązywania problemów związanych ze zmianami klimatu i klęskami żywiołowymi; wzywa Komisję do nadania w jej wniosku w sprawie planu działania UE na rzecz przystosowania się do zmian klimatu priorytetowego znaczenia zapobieganiu i zwalczaniu suszy i pożarów lasów na południu Europy;

36. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich oraz władzom regionalnym obszarów dotkniętych pożarami i powodzią.

Czwartek, 17 września 2009 r.

SWIFT

P7_TA(2009)0016

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie przewidywanego porozumienia międzynarodowego dotyczącego udostępniania Departamentowi Skarbu USA danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu zapobiegania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania

(2010/C 224 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 286 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 95 i 300 traktatu WE,
- uwzględniając Europejską Konwencję Praw Człowieka, w szczególności jej art. 5, 6, 7 i 8,
- uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7, 8, 47, 48 i 49,
- uwzględniając Konwencję nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1781/2006 z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając porozumienie o wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki z dnia 25 czerwca 2003 r., w szczególności jego art. 4 dotyczącego identyfikacji informacji bankowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając amerykański program śledzenia finansowania terroryzmu (TFTP) oparty na amerykańskim prezydenckim rozporządzeniu wykonawczym nr 13224 ⁽⁶⁾, który w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa narodowego zezwala w szczególności Departamentowi Skarbu USA na uzyskiwanie drogą nakazów administracyjnych kompletów danych o komunikatach finansowych za pośrednictwem finansowych sieci komunikacyjnych, takie jak te prowadzone przez towarzystwo SWIFT (Worldwide Interbank Financial Telecommunications),

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 34.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze nr 13224 zostało wydane przez prezydenta George'a Busha w dniu 23 września 2001 r. zgodnie z ustawą „Emergency Economic Powers Act”, 50 USC, sekcje 1701-1706. Na mocy tego rozporządzenia wykonawczego prezydent przekazał swoje uprawnienia sekretarzowi skarbu. Sekretarz skarbu wydał nakazy do SWIFT zgodnie z dekretem wykonawczym 13224 oraz jego przepisami wykonawczymi.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- uwzględniając określone przez Departament Skarbu USA warunki dostępu do danych ze SWIFT (zgodnie z definicją amerykańskich „wyjaśnień”⁽¹⁾) i biorąc pod uwagę informacje uzyskane przez Komisję za pośrednictwem „wybitnej osoby” na temat przestrzegania przez władze USA warunków przytaczanych wyżej wyjaśnień,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, w których zachęcano do tego, aby SWIFT był w pełni zgodny z ramami prawnymi Unii Europejskiej, w szczególności w przypadku, gdy europejskich transakcji finansowcy dokonuje się na terytorium UE⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywy negocjacyjne dla prezydencji Rady oraz przewidywane porozumienie międzynarodowe między UE a USA w sprawie przekazywania danych ze SWIFT, które zaklasyfikowano jako „zastrzeżone dla UE”,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 3 lipca 2009 r., którą skategoryzowano jako „zastrzeżoną dla UE”,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że SWIFT ogłosił w październiku 2007 r., iż nowa struktura przekazywania informacji będzie operacyjna do końca 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że wspomniana zmiana w strukturze przekazywania informacji skutkuje tym, iż większość danych finansowych, do których przekazywania programowi TFTP Departamentu Skarbu USA SWIFT był dotychczas wzywany, nie będzie już udostępniana TFTP,
- C. mając na uwadze, że Rada przyjęła jednogłośnie w dniu 27 lipca 2009 r. wytyczne dla prezydencji w celu wynegocjowania, przy współpracy z Komisją, porozumienia międzynarodowego z USA, na podstawie art. 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej, aby kontynuować przekazywanie danych ze SWIFT na rzecz amerykańskiego programu TFTP,
- D. mając na uwadze, że wytyczne negocjacyjne oraz opinia prawna na temat wyboru podstawy prawnej wydana przez służby prawne Rady nie zostały upublicznione, jako że zaklasyfikowano je jako „zastrzeżone dla UE”,
- E. mając na uwadze, że porozumienie międzynarodowe zapewni tymczasowe i natychmiastowe zastosowanie od momentu złożenia podpisów aż do wejścia porozumienia w życie,
- F. mając na uwadze, że sama UE nie posiada TFTP,
- G. mając na uwadze, że dane, którymi zarządza SWIFT potencjalnie umożliwią wykrywanie nie tylko przekazów związanych z nielegalną działalnością, ale także informacji na temat działalności gospodarczej prowadzonej przez pojedynczych przedsiębiorców i państwa, których dotyczy sprawa, a zatem mogłyby zostać niewłaściwie wykorzystane w celach szpiegostwa gospodarczego i przemysłowego prowadzonego na wielką skalę,
- H. mając na uwadze, że SWIFT zawarł protokół ustaleń z Departamentem Skarbu USA, co ograniczyło zakres przekazywanych danych oraz zakres wyszukiwania danych do konkretnych przypadków akcji antyterrorystycznych, a także poddało takie przekazywanie i wyszukiwanie niezależnemu nadzorowi i audytowi, łącznie z monitorowaniem w czasie rzeczywistym,
- I. mając na uwadze, że wszelkie porozumienia między UE a USA muszą zależeć od zachowania poziomu ochrony określonego w protokole ustaleń oraz istniejącego w wyjaśnieniach ministerstwa finansów USA, takich jak te mające zastosowanie w przypadku danych, których uzyskania od amerykańskiego centrum operacyjnego SWIFT żąda ministerstwo finansów USA,

(1) Przetwarzanie przez Departament Skarbu USA na użytek walki z terroryzmem danych osobowych pochodzących z UE SWIFT (Dz.U. C 166, 20.7.2007, s. 18).

(2) Rezolucja z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie SWIFT, porozumienia dotyczącego PNR oraz dialogu transatlantyckiego w tych kwestiach (Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 349); rezolucja z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie przechwytywania danych o przekazach bankowych z systemu SWIFT przez służby specjalne USA (Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 843).

Czwartek, 17 września 2009 r.

1. ponownie podkreśla swoją determinację w walce z terroryzmem i wyraża zdecydowane przekonanie o konieczności znalezienia właściwej równowagi między środkami bezpieczeństwa a ochroną wolności obywatelskich i praw podstawowych, przy jednoczesnym zapewnieniu największego poszanowania dla prywatności i ochrony danych; ponownie potwierdza, że konieczność i proporcjonalność stanowią priorytety, bez których walka z terroryzmem nigdy nie będzie skuteczna;
2. podkreśla, że Unia Europejska opiera się na rządach prawa i że we wszelkich przypadkach przekazywania europejskich danych osobowych krajom trzecim w celach związanych z bezpieczeństwem należy przestrzegać zasady poszanowania gwarancji proceduralnych oraz prawa do obrony i działać zgodnie z przepisami w zakresie ochrony danych na poziomie krajowym i europejskim ⁽¹⁾;
3. przypomina Radzie i Komisji, że w transatlantyckich ramach porozumienia UE-USA w sprawie pomocy prawnej, które wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., art. 4 zapewnia na żądanie dostęp do wybranych danych finansowych za pośrednictwem krajowych władz państwowych, oraz że może to stanowić solidniejszą podstawę prawną dla przekazywania danych ze SWIFT niż proponowane porozumienie przejściowe, a także zwraca się do Rady i Komisji o wyjaśnienie potrzeby zawarcia porozumienia przejściowego;
4. z zadowoleniem przyjmuje decyzję SWIFT z czerwca 2007 r. o przeniesieniu wszystkich danych dotyczących transferów finansowych odbywających się wewnątrz UE do dwóch europejskich centrów operacyjnych; zwraca uwagę Rady na fakt, że decyzja ta została podjęta z poszanowaniem wymogów belgijskiego Inspektoratu Ochrony Danych oraz zgodnie z wnioskiem grupy roboczej UE ustanowionej w art. 29 i ze stanowiskiem Parlamentu Europejskiego;
5. zwraca uwagę, że Rada przyjęła dyrektywy negocjacyjne dopiero prawie dwa lata po ogłoszeniu przez SWIFT zmiany w strukturze przekazywania informacji;
6. wyraża zaniepokojenie, że w odniesieniu do podstawy prawnej wybranej do przewidywanej umowy służby prawne instytucji wyraziły rozbieżne opinie, i stwierdza, że służby prawne Rady są zdania, iż leży to w gestii Wspólnoty;
7. sądzi, iż o ile porozumienie międzynarodowe jest bezwzględnie konieczne, musi ono zapewniać przynajmniej, co następuje:
 - a) dane przekazuje się i przetwarza wyłącznie w celu zwalczania terroryzmu, jak to określa w art. 1 ramowa decyzja Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽²⁾, a odnosić się one mają do osób lub organizacji terrorystycznych traktowanych jako takie także przez UE;
 - b) przetwarzanie takich danych w zakresie ich przekazywania (tylko poprzez system dostarczania danych), przechowywania i wykorzystywania nie jest nieproporcjonalne do celów, do których te dane są przekazywane, a następnie przetwarzane;
 - c) wnioski o przekazanie opierają się na konkretnych, dokładnie dobranych przypadkach, ograniczone w czasie i zależne od zezwolenia sądowego, a każde następujące potem przetwarzanie danych ogranicza się do tych danych, które ujawniają powiązania z daną osobą lub organizacją na podstawie postępowania przeprowadzonego w Stanach Zjednoczonych; natomiast dane nie wykazujące takich powiązań są usuwane;
 - d) obywatele i przedsiębiorcy w UE mają zapewniony ten sam poziom prawa do obrony i gwarancji proceduralnych oraz takie samo prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości, jakie istnieje w UE, a zgodność z prawem i proporcjonalność wniosków o przekazanie danych podlega nadzorowi sądowemu w USA;
 - e) do przekazywanych danych mają zastosowanie takie same zasady wnoszenia skarg, jakie miałyby zastosowanie do danych przechowywanych w UE, włącznie z rekompensatą w przypadku niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych;

⁽¹⁾ Europejska Konwencja Praw Człowieka, w szczególności jej art. 5, 6, 7 i 8, Karta Praw Podstawowych, w szczególności jej art. 7, 8, 48 i 49, konwencja nr 108 Rady Europy o ochronie osób fizycznych w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, dyrektywa 95/46/WE i rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- f) porozumienie zakazuje jakiegokolwiek wykorzystywania przez władze USA danych ze SWIFT w celach innych niż związane z finansowaniem terroryzmu; przekazywanie takich danych stronom trzecim innym niż władze publiczne odpowiedzialne za zwalczanie finansowania terroryzmu także powinno być zakazane;
 - g) odpowiednie organy Stanów Zjednoczonych mają ściśle przestrzegać zasady wzajemności co do ich zobowiązania do przekazywania odpowiednich danych z komunikatów finansowych odpowiednim władzom UE, na ich wniosek;
 - h) porozumienie jest wyraźnie zawarte na okres przejściowy, na mocy klauzuli wygaśnięcia, nieprzekraczającej dwunastu miesięcy i bez uszczerbku dla zgodnej z traktatem lizbońskim procedury ewentualnego zawierania nowego porozumienia w tej sprawie;
 - i) porozumienie przejściowe wyraźnie przewiduje natychmiastowe powiadomienie władz USA o wejściu w życie traktatu lizbońskiego oraz negocjacje potencjalnego nowego porozumienia na podstawie nowych przepisów UE przewidujących pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych;
8. domaga się, by Rada i Komisja wyjaśniła faktyczną rolę „organu publicznego”, który ma być wyznaczony jako odpowiedzialny za przyjmowanie wniosków z ministerstwa finansów USA, uwzględniając zwłaszcza charakter uprawnień nadanych takiemu organowi oraz sposób, w jaki uprawnienia te mogłyby być realizowane;
9. domaga się, aby Rada i Komisja potwierdziły, że foldery i duże pliki takie jak te, które dotyczą transakcji związanych z Jednolitym Europejskim Obszarem Płatniczym, pozostają poza zakresem danych, których może żądać ministerstwo finansów USA, lub które mogą być mu przekazywane;
10. podkreśla, że SWIFT stanowi kluczową infrastrukturę umożliwiającą elastyczność systemów płatniczych i rynków papierów wartościowych w Europie i nie powinno się w niesprawiedliwy sposób działać na jego niekorzyść w odniesieniu do konkurujących ze sobą dostawców komunikatów finansowych;
11. podkreśla znaczenie pewności prawnej oraz nietykalności w odniesieniu do obywateli oraz prywatnych organizacji, których dotyczy przekazywanie danych na takich zasadach, jak te proponowane w porozumieniu między UE a USA;
12. zwraca uwagę, że mogłoby się okazać pożyteczne dokonanie przez Komisję oceny konieczności utworzenia europejskiego TFTP;
13. domaga się, aby Komisja i Prezydencja zapewniły udostępnienie Parlamentowi Europejskiemu oraz wszystkim parlamentom krajowym pełnego dostępu do dokumentów negocjacyjnych oraz wytycznych;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz państw kandydujących, a także rządowi Stanów Zjednoczonych oraz dwóm Izbom Kongresu.
-

Czwartek, 17 września 2009 r.

Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Tadżykistanu

P7_TA(2009)0017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony

(2010/C 224 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Azji Środkowej, w szczególności rezolucję z dnia 23 października 2003 r. w sprawie Turkmenistanu oraz Azji Środkowej ⁽¹⁾, z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE dla Azji Środkowej ⁽²⁾ oraz z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 września 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy zawarte pomiędzy UE a Uzbekistanem, Kirgistanem i Kazachstanem, obowiązujące od roku 1999,
- uwzględniając zawarte w powyższych umowach klauzule dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając obecne ramy stosunków UE-Tadżykistan – Umowę o handlu i współpracy między UE a byłym Związkiem Radzieckim, która zostanie zastąpiona przez umowę o partnerstwie i współpracy po jej ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej i Tadżykistan oraz po wydaniu zgody przez Parlament,
- uwzględniając fakt, że Umowa o partnerstwie i współpracy z Tadżykistanem została ratyfikowana przez wszystkie 27 państw członkowskich Unii Europejskiej i przez Tadżykistan,
- uwzględniając Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem pomiędzy Wspólnotą Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej z jednej strony a Republiką Tadżykistanu z drugiej strony, podpisaną dnia 11 października 2004 r. i obowiązującą od maja 2005 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając przyjęcie przez Radę Europejską w dniach 21-22 czerwca 2007 r. strategii UE na rzecz nowego partnerstwa z Azją Środkową,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Rady i Komisji Europejskiej dla Rady Europejskiej z czerwca 2008 r. w sprawie postępów we wdrażaniu strategii UE dla Azji Środkowej oraz zawartą w nim ocenę, według której wdrażanie strategii jest zaawansowane,
- uwzględniając plan działania Rady Europejskiej (2007-2013) na rzecz polityki energetycznej dla Europy, przyjęty przez Radę Europejską w dniach 8-9 marca 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, s. 639.

⁽²⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 49.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 107.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0375.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 340 z 16.11.2004, s. 2.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki ⁽¹⁾,
 - uwzględniając pierwsze posiedzenie w ramach oficjalnego dialogu dotyczącego praw człowieka między Unią Europejską a Tadżykistanem w październiku 2008 r. oraz listę zaleceń z posiedzenia, które powinny zostać należycie uwzględnione w trwających reformach prawnych,
 - uwzględniając pierwsze seminarium na temat społeczeństwa obywatelskiego UE-Tadżykistan, które odbyło się w Duszanbe w dniach 10-11 lipca 2009 r., oraz dialog dotyczący praw człowieka, który odbędzie się w Duszanbe w dniu 23 września 2009 r.,
 - uwzględniając konferencję międzynarodową na temat narkotyków, która odbyła się w Duszanbe w październiku 2008 r. przy wsparciu UE,
 - uwzględniając wymianę poglądów między Komisją Spraw Zagranicznych Parlamentu i tadżyckim prezydentem Emomalim Rahmonem w dniu 10 lutego 2009 r.,
 - uwzględniając czwarte posiedzenie międzyparlamentarne Parlamentu Europejskiego i parlamentu Tadżykistanu (Majlisi), które odbyło się w Duszanbe w dniach 6-8 kwietnia 2009 r.,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy z Tadżykistanem ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kraje Azji Środkowej, do których należy Tadżykistan, zajmują kluczowy obszar między Europą i Azją, a pod względem historii i tradycji stanowią ważny punkt kontaktu i tranzytu pomiędzy tymi dwoma kontynentami,
- B. mając na uwadze, że dla UE niezwykle istotne są bezpieczeństwo i stabilność, rozwój i umacnianie demokratycznych instytucji oraz poszanowanie praw człowieka, a także praworządność w przedmiotowym regionie, zwłaszcza ze względu na to, że rozwój wydarzeń o charakterze strategicznym, politycznym i gospodarczym oraz rosnące wyzwania transregionalne w Azji Środkowej mają również zarówno pośredni, jak i bezpośredni wpływ na interesy Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że nowa strategia UE na rzecz Azji Środkowej zmierza do poprawy dialogu politycznego oraz zacieśnienia więzi pomiędzy Europą a jej partnerami z Azji Środkowej, zgodnie z wartościami leżącymi u podstaw UE,
- D. mając na uwadze, że Tadżykistan, graniczący z Afganistanem na odcinku ponad 1 300 km, jest głównym partnerem regionalnym UE na pierwszej linii z Afganistanem, oraz innych organów międzynarodowych na rzecz zwalczania handlu narkotykami, ekstremizmu i zagrożeń wobec bezpieczeństwa regionalnego,
- E. mając na uwadze, że cele polityki UE wobec Tadżykistanu są w pierwszej kolejności skierowane na ograniczenie ubóstwa, dobre zarządzanie i reformy, a w wymiarze regionalnym na skuteczniejszą walkę z przemytem narkotyków i ze zorganizowaną przestępczością, oraz mając na uwadze, że UE zapewnia pomoc w tym zakresie, szczególnie poprzez wsparcie dla zarządzania granicami w ramach programu BOMCA/CADAP,
- F. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie i współpracy z Tadżykistanem zawiera zobowiązania i środki współpracy w kwestiach readmisji i kontroli nielegalnej imigracji; mając na uwadze, że konieczne jest zawarcie osobnej umowy określającej szczegóły takiej współpracy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 206.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0018.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- G. mając na uwadze, że wojna domowa, która zakończyła się w 1997 r. doprowadziła do zniszczenia infrastruktury i instytucji oraz spustoszenia gospodarki, czyniąc z Tadżykistanu najuboższą spośród byłych republik radzieckich; mając na uwadze, że chociaż Tadżykistan w ostatnich latach zaznał okresu silnego ozdrowienia, ok. 60 % populacji nadal żyje w skrajnym ubóstwie, zaś na biedniejszych obszarach opieka zdrowotna i edukacja pozostają niedostępne; mając na uwadze, że Tadżycy są w dużym stopniu uzależnieni od przekazów pieniężnych od pracowników migrujących, ale dochodowi temu poważnie zagraża kryzys gospodarczy w regionie i dlatego ogromne znaczenie ma pomoc Tadżykistanowi w utworzeniu zrównoważonego i solidnego krajowego systemu gospodarczego,
- H. mając na uwadze, że Tadżykistan cechuje najwyższy wskaźnik urodzeń w Azji Środkowej, a prawie 40 % ludności, która wynosi 7,3 mln, stanowią młodzi ludzie poniżej 15. roku życia; mając na uwadze, że stworzenie dobrego systemu edukacji ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości kraju,
- I. mając na uwadze, że główną siłą napędową gospodarki Tadżykistanu jest produkcja bawełny i aluminium, lecz ceny tego rodzaju surowców na rynku światowym spadają; mając na uwadze, że Tadżykistan nie posiada ropy naftowej, a jego złoża gazu są niewielkie, a pomimo znacznych rezerw hydroelektrycznych doświadczył poważnego niedoboru energii,
- J. mając na uwadze, że otoczenie instytucjonalne, prawne i finansowe nie sprzyja rozwojowi tadżyckich firm i potrzebuje znaczącego wsparcia,
- K. mając na uwadze, że Tadżykistan jest uzależniony od pomocy zagranicznej i humanitarnej oraz że blisko połowa siły roboczej pracuje za granicą, głównie w Rosji, wspierając rodziny w kraju za pomocą przekazów pieniężnych,
- L. mając na uwadze, że rozpad Związku Radzieckiego doprowadził do przerwania tradycyjnych stosunków gospodarczych i załamania regionalnych rynków, co przyczynia się do obecnej zapaści gospodarczej; mając na uwadze, że UE powinna podjąć wszelkie starania, by odbudować zaufanie między krajami w regionie, ułatwiając w ten sposób wznowienie regionalnej współpracy,
- M. mając na uwadze, że oprócz pomocy otrzymywanej w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju Tadżykistan uczestniczy w szeregu trwających programów regionalnych,
- N. mając na uwadze, że prezydent E. Rahmon, najwyraźniej cieszący się poparciem społecznym, systematycznie tłumił wszelką opozycję i skutecznie wyeliminował podział władzy, który miało zagwarantować porozumienie pokojowe z 1997 r.,
- O. mając na uwadze, że w sprawozdaniu końcowym OBWE/ODIHR z obserwacji wyborów odnotowano brak faktycznego wyboru i prawdziwego pluralizmu podczas wyborów prezydenckich w 2006 r.,
- P. mając na uwadze szerokie przekonanie o powszechności i wszechobecności korupcji na wszystkich szczeblach oraz fakt, że, jak się uważa, znaczna część środków otrzymywanych od międzynarodowych ofiarodawców nie jest przeznaczana na właściwy cel,
- Q. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie dopiero się rodzi, w jego rzeczywistym rozwoju często przeszkadzał rząd, i czeka je długa droga, zanim będzie mogło wykorzystać swój potencjał na rzecz rozwoju społecznego w kraju; mając na uwadze, że niektóre działania grup religijnych zostały ograniczone wymogiem rejestracji w państwowym Komitecie do spraw religijnych, a także innymi restrykcyjnymi środkami na mocy nowo przyjętego prawa w zakresie wolności sumienia i stowarzyszeń religijnych,
1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Tadżykistan dał jednoznacznie do zrozumienia, iż jest zaangażowany we współpracę z UE, pragnie zwiększyć poziom handlu z UE i promować relacje w zakresie edukacji oraz przyjmie konkretne środki w takich kluczowych dziedzinach jak opieka społeczna, zdrowie, edukacja, walka z korupcją i poprawa sytuacji w zakresie praw człowieka, aby pokazać, że poważnie traktuje te zobowiązania;

Czwartek, 17 września 2009 r.

2. jest świadomy silnego poczucia zawodu ze strony rządu tadżyckiego w związku z brakiem ratyfikacji umowy o partnerstwie i współpracy, zwłaszcza w świetle stanowiska UE, w myśl którego dla UE absolutnie niezbędne jest odpowiednie różnicowanie jej polityki, jako że warunki polityczne, gospodarcze, społeczne i inne różnią się znacznie w państwach Azji Środkowej; w związku z tym wyraża zamiar rychłego wydania zgody i oczekuje jak najszybszego zawarcia umowy o partnerstwie i współpracy;
3. postrzega swoją zgodę na zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy jako oznakę chęci nawiązania dialogu z Tadżykistanem i zachęcenia go do podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do pilnie potrzebnych reform; przede wszystkim zwraca jednak uwagę Tadżykistanu na warunkowość zawartą w klauzuli dotyczącej praw człowieka/zawieszającej;
4. jest zdania, że podstawą pełnego rozwoju umowy o partnerstwie i współpracy oraz wzmocnienia dwustronnych stosunków powinna być dokładna i przeprowadzona w odpowiednim czasie ocena postępów, jakich dokonano w najważniejszych dziedzinach; w tym kontekście wzywa Komisję do określenia jasnych wskaźników i warunków;

Sytuacja gospodarcza

5. odnotowuje ogromne trudności, jakim Tadżykistan stawia czoła, oraz słabą infrastrukturę transportową i energetyczną kraju, i wyraża poważną troskę tym, że w maju 2009 r. z powodu kryzysu ekonomicznego oraz niewydolności sektora rolniczego 1,5 mln osób znalazło się w sytuacji niepewności zaopatrzenia w żywność;
6. wzywa rząd Tadżykistanu, aby pochylił się nad przyczynami problemu po stronie podaży i porzucił politykę zbyt ambitnych projektów, które w niczym nie przyczyniają się do zaspokojenia podstawowych i najpilniejszych potrzeb ludności; jednocześnie wzywa go do wzmocnienia rynków regionalnych i lokalnej produkcji oraz do zainicjowania programów pomocy żywnościowej i tworzenia miejsc pracy;
7. zwraca się do rządu Tadżykistanu o pilne zajęcie się katastrofalnym stanem sektorów edukacji i zdrowia, który grozi nową falą problemów społecznych w przyszłych pokoleniach i podważa przyszłość kraju;
8. zauważa ponadto, że trwałe ubóstwo pomaga napędzać handel narkotykami, a jak sugerują niektóre sprawozdania, 30-50 % działalności gospodarczej w kraju jest powiązane z przemysłem narkotyków;
9. wzywa Tadżykistan do wykorzystania ogromnego potencjału energii hydroelektrycznej w racjonalny i demokratyczny sposób wobec obaw krajów położonych w dole rzeki, które są tradycyjnie zależne od bezpiecznych okresowych stanów wód; w tym kontekście wzywa Komisję do podjęcia wszelkich starań, by ułatwić rozwój wspólnych projektów z udziałem wszystkich podmiotów regionalnych, których to potencjalnie dotyczy, a także w zgodzie ze standardami UE;
10. wzywa Tadżykistan do wprowadzenia zmian strukturalnych celem poprawy klimatu inwestycji z myślą o firmach zagranicznych;
11. wzywa Tadżykistan do pełnego wdrożenia koniecznych reform gospodarczych ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby wprowadzenia reform w sektorze rolnictwa, umożliwiających rolnikom zwolnienie z długów i przejście z monokultury bawełny na alternatywne formy rolnictwa;

Sytuacja polityczna

12. uznaje Tadżykistan za względnie stabilny kraj, jako że dotychczas nic nie wskazuje na zagrożenie z zewnątrz lub dobrze zorganizowaną lokalną rewoltę; zwraca jednak uwagę na oznaki pewnego słabnięcia reżimu (choćby przypadki przemocy i demonstracje w autonomicznym regionie górskim Badakszan w 2008 r. oraz niedawną operacją bezpieczeństwa we wschodnim dystrykcie Tawildara, w której starły się siły rządowe, byłe zbrojne grupy opozycji oraz obce bojówki), które wywołały pytania co do poziomu kontroli państwa przez prezydenta; zwraca również uwagę na obawy, że utrwalone ubóstwo, pleniąca się korupcja i coraz bardziej autorytarny rząd mogą podnosić ryzyko przyszłej niestabilności politycznej, gospodarczej i społecznej;

Czwartek, 17 września 2009 r.

13. przypomina Tadżykistanowi o milenijnych celach rozwoju i o wsparciu UE dla poważnych starań na rzecz postępu w tej dziedzinie;
14. zwraca uwagę na strukturę parlamentarną, w której przeważa proprezydencka partia ludowo-demokratyczna; ubolewa nad faktem, że partie opozycyjne zostały zepchnięte na margines, a potencjalni rywale uwięzieni lub wygnani; w perspektywie wyborów, które prezydent obiecał w 2010 r., wzywa rząd Tadżykistanu do realizacji zobowiązań w odniesieniu do demokratyzacji poprzez umożliwienie powstania prawdziwego wielopartyjnego systemu politycznego i przegląd ordynacji wyborczej (np. w celu dopuszczenia bezstronnych obserwatorów, anulowania opłaty rejestracyjnej dla kandydatów, a także większej przejrzystości w obliczaniu i zestawianiu głosów oraz przedstawianiu wyników);
15. krytykuje ograniczenia nałożone na organizacje pozarządowe oraz brak wpływowych i widocznych działań społeczeństwa obywatelskiego w Tadżykistanie, ponieważ może to uniemożliwić przyszłe przemiany demokratyczne, i przypomina o potrzebie podjęcia znacznych reform i przestrzegania praw człowieka we wszystkich warstwach społeczeństwa;
16. odnotowuje, że korupcja uznawana jest za poważny problem w Tadżykistanie, po części z powodu braku kultury prawnej i niezdolności kraju do odpowiedniego opłacania urzędników służby cywilnej; pragnie ujrzeć dowody, że już wprowadzone w życie ustawa o korupcji, agencja antykorupcyjna i ambitna strategia antykorupcyjna na lata 2008-2012 nie stanowią wyłącznie działań pozornych;
17. wzywa Tadżykistan do ustanowienia polityki całkowitej przejrzystości w sektorze gospodarki, włączając w to rachunkowość finansów publicznych w odniesieniu do wszelkich dochodów z przedsiębiorstw państwowych, takich jak tadżyckie przedsiębiorstwo produkcji aluminium Talco (zarówno na lądzie, jak i na morzu) oraz przedsiębiorstwo energetyczne Barki Tadżyk, a także przejrzystości w finansowaniu sektora bawełny;

Kwestie regionalne

18. podkreśla geograficzną rolę Tadżykistanu jako sąsiada Afganistanu i związane z tym problemy narkotyków, terroryzmu i ekstremizmu oraz przyjmuje do wiadomości potencjał Tadżykistanu w zakresie utworzenia nowoczesnego, sprawnie działającego państwa mogącego służyć za "zaporę ogniową" przed ekspansją ekstremizmu z Afganistanu i regionu; podkreśla znaczenie dalszej współpracy z Tadżykistanem, tak aby pomóc mu w funkcjonowaniu w charakterze stabilnego i sprawnie działającego państwa; zwraca uwagę, że nie można wykorzystywać walki z terroryzmem jako pretekstu do represji lub zastraszania sił opozycyjnych, i trzeba ją prowadzić przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i wolności obywatelskich;
19. odnotowuje, że kwestie dostaw energii i wody są kluczowe dla bezpieczeństwa ludności i stosunków międzypaństwowych w Azji Środkowej; zwraca szczególną uwagę na spór o energię między Tadżykistanem a Uzbekistanem (o którym świadczy m.in. tymczasowe, lecz niezapowiedziane zamknięcie granicy przez Uzbekistan, odcięcie przezeń dostaw gazu i podwojenie cen) oraz spory o wodę z Uzbekistanem i Kirgizją; w tym kontekście zwraca się o pilne konsultacje ogólnoregionalne w sprawie racjonalnego wykorzystania zasobów energii;

Prawa człowieka

20. wyraża poważne zaniepokojenie naruszeniami praw człowieka w Tadżykistanie, popełnianymi niemalże w poczuciu bezkarności i przyjmującymi różne formy, takie jak nacisk na sądy i sędziów ze strony zarówno rządu, jak i siatek przestępczych, presja na środki przekazu, powszechne naruszenia praw kobiet, praca dzieci i wykorzystywanie uczniów do zbierania bawełny, sytuacja pracowników – którą amerykańska organizacja Freedom House określiła jako „finansowe poddaństwo”, wstrząsające warunki w więzieniach, w tym tortury i inne formy maltretowania, a także handel ludźmi;
21. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem rozpoczęcie oficjalnego i zorientowanego na wyniki dialogu między UE i Tadżykistanem na temat praw człowieka; osiągnięcie postępu na tym polu uznaje za podstawowy warunek rozwoju stosunków dwustronnych; podkreśla, jak ważne jest formalne i zasadnicze włączenie do takiego dialogu organizacji pozarządowych działających w Tadżykistanie;
22. ubolewa nad nową ustawą o organizacjach pozarządowych, opartą na wzorze rosyjskiej ustawy, która wprowadziła uciążliwe wymogi w zakresie rejestracji i jej odnawiania;

Czwartek, 17 września 2009 r.

23. podkreśla, że chociaż tadżyckie prawo uznaje wolność wypowiedzi i prasy, władze często zastraszają osoby, które nie zgadzają się z polityką rządu, i zniechęcają je do otwartego i krytycznego wyrażania swoich poglądów; krytykuje ponadto fakt, że niezależne źródki przekazu poddawane są różnym formom zastraszania i kontroli, aby zmusić je do praktykowania autocenzury;
24. wyraża również zaniepokojenie podupadającą wolnością religijną oraz faktem, że nowa ustawa w sprawie religii, podpisana przez prezydenta w dniu 25 marca 2009 r., zakazuje wielu praktyk religijnych i może zdelegalizować wiele wspólnot religijnych, spychając je do podziemia;
25. podkreśla, że dyskryminacja kobiet i przemoc wobec nich pozostaje powszechnym problemem; wzywa Komisję do opracowania doraźnych programów w celu zwiększenia możliwości kobiet i wzywa władze Tadżykistanu do podjęcia wszelkich starań, by położyć kres łamaniu praw kobiet i ułatwić im dostęp do wymiaru sprawiedliwości;
26. odnotowuje z niepokojem ustawę z 2007 r. w sprawie przestrzegania tradycji i rytuałów narodowych, która nakłada ograniczenia w odniesieniu do sposobu ubierania się przez Tadżyków i obchodzenia tradycyjnych świąt;
27. ubolewa nad powszechnym stosowaniem tortur; zwraca uwagę, że definicja tortur w prawie tadżyckim wciąż jest niekompletna, oraz ponownie wzywa do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia zgodności z konwencjami w sprawie zakazu stosowania tortur, szczególnie poprzez oddanie w ręce sprawiedliwości urzędników odpowiedzialnych za poniżanie lub niewłaściwe traktowanie oraz do ratyfikacji protokołu fakultatywnego (OPCAT) pozwalającego na monitorowanie miejsc przetrzymywania; ponadto wzywa do zniesienia kary śmierci;
28. zauważa, że tadżyckiej komisji parlamentarnej odpowiedzialnej za kwestie prawne i prawa człowieka powierzono kontrolę ustawodawstwa pod kątem zgodności z przepisami dotyczącymi praw człowieka, ale dotychczas nie okazała się ona zbyt skuteczna;
29. z zadowoleniem przyjmuje wiadomość o niedawnym nominowaniu Rzecznika Praw Obywatelskich i wzywa rząd tadżycki do zagwarantowania mu pełnej niezależności;

Wspólnota międzynarodowa

30. wzywa międzynarodowych darczyńców do podjęcia wszelkich możliwych kroków, aby pobudzać i wspierać powstanie trwałego i dynamicznego społeczeństwa obywatelskiego oraz zachęcać niezależne źródki przekazu do informowania o kwestii państwowej korupcji i o przepływie funduszy międzynarodowych;
31. zwraca się do Komisji o zapewnienie we współpracy z prezydentką Rady Unii Europejskiej, że demokracja i prawa człowieka są w pełni uwzględniane na wszystkich poziomach dialogu z Tadżykistanem oraz że Unia Europejska zaoferuje Tadżykistanowi wszelką potrzebną pomoc w tych dziedzinach;
32. podkreśla potrzebę skierowania większej ilości funduszy bezpośrednio do władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego, pod warunkiem przejrzystości i możliwości weryfikacji;
33. zwraca się do Komisji o regularne przedstawianie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania z rozwoju sytuacji w zakresie demokracji i praw człowieka oraz o pełne informowanie Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu o osiągniętych postępach w kontekście dialogu politycznego; wzywa Radę do włączenia tej komisji do dialogu z Tadżykistanem na temat praw człowieka;
34. wzywa Komisję, aby jak najszybciej zaangażowała się w negocjacje z rządem Tadżykistanu w celu zawarcia umów wykonawczych do umowy o partnerstwie i współpracy, takich jak umowa o readmisji i kontroli nielegalnej imigracji;

Czwartek, 17 września 2009 r.

35. zachęca UE – z uwagi na znaczenie Tadżykistanu jako kraju, przez którego terytorium przebiega tranzyt narkotyków z sąsiedniego Afganistanu do Rosji i Europy Zachodniej – do dalszego wzmocnienia środków przeciwdziałania tej aktywności w Tadżykistanie, ze szczególnym uwzględnieniem finansowania tadżyckiej Agencji Zwalczania Narkotyków; bez naruszania handlu transgranicznego, który ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego regionów przygranicznych;

36. zwraca uwagę, że w na obszarze Tadżykistanu występują niewybuchy bomb kasetowych, i nalega by zwiększyć środki finansowe przeznaczone na ich rozbrajanie;

*

* *

37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Republiki Tadżykistanu.

Sytuacja na Litwie po przyjęciu ustawy dotyczącej ochrony nieletnich

P7_TA(2009)0019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie litewskich przepisów prawnych o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji

(2010/C 224 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe i europejskie zobowiązania związane z ochroną praw człowieka, w tym te zawarte w konwencjach ONZ w sprawie praw człowieka oraz w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r., a także Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.,
- uwzględniając przepisy Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka, a w szczególności art. 6 Traktatu UE, art. 13 Traktatu WE oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 13 ust. 1 Traktatu WE, który przewiduje, że: „bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszego Traktatu i w granicach kompetencji, które Traktat powierza Wspólnocie, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może podjąć środki niezbędne w celu zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,
- uwzględniając dyrektywy Rady 2000/43/WE ⁽¹⁾ oraz 2000/78/WE ⁽²⁾ zakazujące bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji osób ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, jak również wniosek Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426) oraz art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zakazujący „wszelkich form dyskryminacji, w szczególności ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- A. mając na uwadze, że Unia Europejska jest wspólnotą wartości opartych na poszanowaniu praw człowieka, podstawowych wolności, demokracji, praworządności, równości i niedyskryminacji oraz mając na uwadze, że przyjęto i zaproponowano dyrektywy, w również te, które obejmują walkę z dyskryminacją ze względu na orientację seksualną z myślą o osiągnięciu tego celu,
- B. mając na uwadze, że orientacja seksualna wiąże się z prawem jednostki do prywatności, gwarantowanym na mocy międzynarodowych, europejskich i krajowych przepisów prawnych dotyczących praw człowieka, a organy publiczne powinny promować równość i niedyskryminację, natomiast media, organizacje pozarządowe i jednostki powinny mieć gwarancję wolności słowa,
- C. mając na uwadze, że dnia 14 lipca 2009 r. litewski parlament zatwierdził poprawki do przepisów prawnych o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji, które wejdą w życie dnia 1 marca 2010 r. i w których zakazuje się „bezpośredniego rozprzestrzeniania wśród nieletnich” informacji publicznych „promujących stosunki homoseksualne, biseksualne i poligamiczne”, ponieważ mają one „szkodliwy wpływ na rozwój nieletnich”,
- D. mając na uwadze, że przepisy te, a w szczególności art. 4, sformułowane są w sposób niejednoznaczny i prawnie niejasny, mogący prowadzić do odmiennych interpretacji,
- E. mając na uwadze, że w następstwie odrzucenia weta prezydenta Republiki Litewskiej, projekt przepisów jest obecnie rozpatrywany przez krajowe władze Litwy,
- F. mając na uwadze, że nie jest jasne jakie materiały podlegałyby tym przepisom i czy obejmowałyby one również literaturę, sztukę, prasę, reklamę, muzykę oraz wydarzenia publiczne takie jak przedstawienia teatralne, wystawy czy pokazy,
- G. mając na uwadze, że szwedzkie prezydencja w UE omówiła kwestię tych zmienionych przepisów z władzami litewskimi, a nowa prezydent Republiki Litewskiej oświadczyła, że podejmie kroki w celu zapewnienia zgodności przepisów z wymogami UE i wymogami międzynarodowymi,
1. zwraca się do Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie przepisów i poprawek do nich w świetle traktatów i przepisów UE;
 2. ponownie zaznacza, jak ważna dla Unii Europejskiej jest walka ze wszelkimi formami dyskryminacji, w szczególności dyskryminacji ze względu na orientację seksualną;
 3. potwierdza zawartą w preambule Deklaracji ONZ dotyczącej praw dziecka z dnia 20 listopada 1959 r. zasadę, według której „dziecko, z uwagi na swoją niedojrzałość fizyczną oraz umysłową, wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony prawnej”;
 4. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenia nowej prezydent Litwy i fakt utworzenia na Litwie grupy roboczej, która zajmie się oceną ewentualnych zmian w przepisach, a także zwraca się do prezydent Republiki Litewskiej i władz o zapewnienie zgodności ich przepisów krajowych z prawami człowieka i podstawowymi wolnościami zapisanymi w prawie międzynarodowym i europejskim;
 5. odnotowuje, że przepisy prawne o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji zatwierdzone dnia 14 lipca 2009 r. przez litewski parlament nie obowiązują jeszcze i należy je poddać przeglądowi zanim wejdą w życie;
 6. zobowiązuje właściwą komisję parlamentarną do monitorowania tej sprawy;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i państw kandydujących, a także prezydent i parlamentowi Republiki Litewskiej, Agencji Praw Podstawowych i Radzie Europy.

Czwartek, 17 września 2009 r.

Kryzys w sektorze mleczarskim

P7_TA(2009)0020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie kryzysu w sektorze mleczarskim

(2010/C 224 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 33 traktatu WE,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie podwyżki cen paszy i żywności ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR ⁽²⁾,
 - uwzględniając własną rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie podwyżek cen żywności w Unii Europejskiej i w krajach rozwijających się ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie zbadania przypadków nadużywania władzy przez duże supermarkety prowadzące działalność w Unii Europejskiej oraz przeciwdziałania im ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie cen żywności w Europie ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007 ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady z dnia 22 lipca 2009 w sprawie sytuacji na rynku przetworów mlecznych w 2009 r. (COM(2009)0385),
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do okresów interwencyjnego skupu masła i odtuszczonego mleka w proszku w 2009 i 2010 r. (COM(2009)0354), oraz swoje stanowisko z dnia 17 września 2009 r. w tym przedmiocie ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ostatnich dwunastu miesiącach sytuacja na rynku przetworów mlecznych pogorszyła się gwałtownie, a ceny mleka spadły poniżej 0,21 EUR za litr pomimo interwencji i subsydiów wywozowych, zaś wielu rolników sprzedaje obecnie przetwory mleczne poniżej kosztów produkcji,
- B. mając na uwadze, że rentowność dużej liczby gospodarstw mleczarskich w UE jest obecnie poważnie zagrożona, a wielu z nich udaje się przetrwać wyłącznie dzięki prywatnym oszczędnościom, co oczywiście nie stanowi trwałego rozwiązania, i skłania rolników do organizacji masowych publicznych demonstracji w całej UE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 621.

⁽²⁾ Dz.U. C 66E z 20.3.2009, s. 9.

⁽³⁾ Teksty przyjęte: P6_TA(2008)0229.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184E z 6.8.2009, s. 23.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte: P6_TA(2009)0191.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte: P7_TA(2009)0014.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- C. mając na uwadze, że skutkiem światowego kryzysu gospodarczego był znaczny spadek popytu na przetwory mleczne, podczas gdy dokładnie w tym samym czasie wzrosła podaż dzięki krajom trzecim, takim jak Nowa Zelandia, Australia, Argentyna, Brazylia i Stany Zjednoczone, których produkcja się zwiększyła,
- D. mając na uwadze, że w ramach procedury budżetowej UE na rok 2009 Parlament uznał za priorytet stworzenie specjalnego funduszu mleczarskiego UE w celu wsparcia trudnych dostosowań w tym sektorze,
- E. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie podkreślał różnice między cenami produktów rolnych dla konsumentów w supermarketach a zapłatą, jaką otrzymują producenci, oraz nawoływał do dogłębnego zbadania potencjalnych nadużyć rynkowych,
- F. mając na uwadze, że według obliczeń Komisji w okresie od maja 2006 r. do maja 2009 r. ceny konsumenckie mleka i sera wzrosły o ponad 14 %, podczas gdy ceny, jakie uzyskują producenci w niektórych państwach członkowskich spadły o 40 % w ciągu dwunastu miesięcy,
1. uważa, że w związku z faktem, iż sytuacja na rynku przetworów mlecznych jest nadal krytyczna, niezbędne są zarówno dalekosiężne, jak i krótkoterminowe środki, oraz zaznacza, że środki przyjęte dotychczas przez Komisję nie wystarczą, by zaradzić kryzysowi w tym sektorze;
 2. wyraża ubolewanie, że Komisja nie zdołała przewidzieć powagi obecnego kryzysu i nie zaproponowała szybciej odpowiednich środków;
 3. nawołuje Komisję do pilnego ustalenia, które ze środków mogłyby przyczynić się do stabilizacji rynku oraz do przeprowadzenia wraz z zainteresowanymi podmiotami i państwami członkowskimi dogłębnej oceny perspektyw w sektorze mleczarskim w celu przeanalizowania możliwości wzmocnienia mechanizmów zarządzania służącego zapobieganiu wahanom cen;
 4. zauważa, że państwa członkowskie wyrażają różne opinie na temat możliwości niezwiększania kwot mlecznych w 2010 roku; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowej analizy wszystkich czynników, które mają wpływ na cenę uzyskiwaną przez producentów przetworów mlecznych, z uwzględnieniem zwiększania kwot;
 5. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich kroków celem zapewnienia zgodności importowanych środków spożywczych z tymi samymi normami, jakie spełnić muszą gospodarstwa mleczarskie na terenie UE, aby zapobiec sytuacji, w której import produktów niespełniających norm negatywnie wpłynie na wysiłki UE w zakresie wspierania zrównoważonej produkcji mleka;
 6. potwierdza swoje zobowiązanie do stworzenia funduszu mleczarskiego UE o wartości 600 mln EUR, by pomóc organizacjom i spółdzielniom producentów oraz wspierać inwestycje w gospodarstwach rolnych, modernizację, dywersyfikację, środki obszarowe, działalność rynkową, małych producentów i młodych rolników, oraz przypomina, że Parlament zgłosił już taki wniosek w ramach procedury budżetowej na rok 2009;
 7. wzywa Komisję, by zaproponowała środki umożliwiające producentom zwiększenie wartości dodanej ich produktów i zachęcała ich do wytwarzania produktów na bazie wysokiej jakości mleka (takich jak ser), szczególnie w obszarach, gdzie istnieje niewiele alternatyw w zakresie produkcji;
 8. wzywa Komisję do wprowadzenia natychmiastowych środków w celu pobudzenia popytu na przetwory mleczne i rozważa zwiększenie zakresu, gamy produktów i finansowania programu na rzecz spożycia mleka w szkołach jako dobrego przykładu skutecznej inicjatywy; wzywa do ściślejszej koordynacji między dyrekcjami generalnymi Komisji w tym zakresie;
 9. zwraca się do Komisji o promowanie stosunków umownych w rolno-spożywcym łańcuchu produkcyjnym oraz o wzmocnienie organizacji producentów, aby zrównoważyć relacje pomiędzy poszczególnymi podmiotami działającymi w sektorze i zapobiegać zagrożeniom rynku, w uzupełnieniu do innych narzędzi regulacyjnych koniecznych w tej dziedzinie;

Czwartek, 17 września 2009 r.

10. uważa, że istnieje konieczność specjalnego promowania produkcji przez gospodarstwa mleczarskie działające na terenach o trudnych warunkach naturalnych i geograficznych, takich jak regiony górskie, lub gospodarstwa posiadające wyraźne priorytety ekologiczne, ze względu na ich nieukierunkowaną rynkowo środowiskową i kulturową wartość dodaną i jakość;
11. wzywa Komisję do przygotowania wniosków służących przywróceniu równowagi między popytem a podażą na rynku przetworów mlecznych UE;
12. wzywa Komisję do rozważenia możliwości wprowadzenia systemu wczesnych emerytur dla producentów przetworów mlecznych, między innymi poprzez ustanowienie systemu wykupu kwot podobnego do systemu karczowania winorośli w przypadku organizacji rynku wina;
13. biorąc pod uwagę europejski wymiar kryzysu w sektorze mleczarskim, domaga się, by Komisja odegrała właściwą rolę w poszukiwaniu wspólnych rozwiązań, unikając nierówności między państwami członkowskimi i zakłóceń na rynku, które może spowodować pomoc państwa;
14. popiera zamiar rozważenia przez Komisję takich środków, jak korzystne pożyczki lub wzajemne systemy gwarancyjne, aby wspomóc redukcję wahań cenowych na rynkach artykułów rolno-spożywczych;
15. popiera bezpośrednie wykorzystanie mleka w proszku do karmienia cieląt jako sposób na zwiększenie popytu na przetwory mleczne;
16. przypomina, że jasne oznakowanie substytutów przetworów mlecznych, takich jak ser i inne przetwory wyprodukowane z tłuszczu pochodzenia niezwierzęcego, ma ogromne znaczenie i powinno zawierać wykaz surowców oraz kraj pochodzenia; nalega, by przetwory oznaczone jako mleczne były rzeczywiście przetworami z mleka lub zawierały mleko zwierzęce;
17. w celu wsparcia rolników w przewyciężaniu obecnego kryzysu, szczególnie w sektorze mleczarskim, wzywa Komisję do niezwłocznego zwiększenia maksymalnej kwoty płatności w ramach pomocy państwa de minimis dla wszystkich produkcyjnych sektorów rolnictwa z 7 500 do 15 000 EUR w drodze odstępstwa od określonego krajowego limitu pomocy państwa;
18. uznaje, że niższe ceny pasz pomogłyby obniżyć koszty produkcji rolników prowadzących gospodarstwa mleczarskie;
19. wyraża zadowolenie z propozycji Komisji dotyczącej przedłużenia okresu skupu interwencyjnego dla masła i odtłuszczonego mleka w proszku do 28 lutego 2010 r. i uważa, że przynajmniej w okresie krótkoterminowym należy zwiększyć cenę skupu interwencyjnego; uznaje, że taka podwyżka stanowiłaby środek nadzwyczajny mający na celu przeciwdziałanie skrajnym zakłóceniom na rynku, a nie rozwiązanie długofalowe;
20. nawołuje do zwiększenia zakresu prywatnego przechowywania serów oraz do zapewnienia odpowiedniego poziomu wsparcia, by środki te były skuteczne, jak również do zwiększenia liczby krajów trzecich – takich jak USA – w przypadku których przy eksporcie serów z UE przysługują refundacje wywozowe;
21. wzywa Komisję do przeanalizowania w dłuższej perspektywie i po całkowitym wycofaniu refundacji wywozowych, w jaki sposób można utrzymać odpowiednie środki w sektorze mleczarskim;
22. wzywa Komisję, by zezwoliła na stosowanie ubezpieczenia rolniczego kredytu eksportowego, jak ma to miejsce w USA;
23. wzywa Komisję do zwiększenia przejrzystości cen w łańcuchu dostaw żywności, ponieważ w wielu państwach członkowskich ceny detaliczne pozostają wyjątkowo wysokie pomimo drastycznych obniżek cen producentów;
24. wzywa Komisję do niezwłocznego przedstawienia komunikatu w sprawie cen żywności w Europie; przypomina, że Parlament od dawna prosił Komisję o zbadanie potencjalnych nadużyć pozycji rynkowej w łańcuchu dostaw żywności, zwłaszcza w sektorze mleczarskim, i uważa, że badanie to należało przeprowadzić już dawno;

Czwartek, 17 września 2009 r.

25. wzywa Komisję do wdrożenia w skali UE kodeksu postępowania regulującego stosunki między detalistami a producentami;
26. uważa, że niezbędne jest ustanowienie w pełni przejrzystego systemu kontroli cen towarów, w szczególności zaś cen nakładanych na konsumentów;
27. uważa za godny ubolewania fakt, że w konkluzjach Rady z dnia 7 września 2009 r. nie zaproponowano konkretnych rozwiązań prowadzących do szybkiego wyjścia europejskiego sektora przetworów mlecznych z kryzysu dotyczącego wszystkich producentów w Unii bez wyjątku;
28. stanowczo wzywa Komisję do sprzeciwu wobec inicjatyw niektórych państw członkowskich, które pragną upaństwowić wspólną politykę rolną;
29. nalega, by w nadchodzących miesiącach Komisja przedkładała Parlamentowi regularne sprawozdania na temat sytuacji na rynku przetworów mlecznych;
30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Bezpieczeństwo energetyczne

P7_TA(2009)0021

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa energetycznego

(2010/C 224 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki⁽¹⁾,
- uwzględniając porozumienie międzyrządowe między Austrią, Bułgarią, Węgrami, Rumunią i Turcją w sprawie ram prawnych dla projektu gazociągu Nabucco, podpisane w dniu 13 lipca 2009 r. w Ankarze,
- uwzględniając fakt, że rosyjskie przedsiębiorstwo ropo-gazowe Surgutneftegaz przejęło duży udział mniejszościowy (21,2 %) w węgierskim przedsiębiorstwie petrochemicznym MOL, będącym członkiem konsorcjum Nabucco,
- uwzględniając protokół w sprawie współpracy w dziedzinie gazu między Rosją a Turcją, podpisany w dniu 6 sierpnia 2009 r. w Ankarze, na mocy którego Turcja udziela wstępnej zgody na budowę gazociągu w korytarzu południowym i zezwala Rosji na prowadzenie prac badawczych związanych z gazociągiem na tureckich wodach terytorialnych,
- uwzględniając protokół ustaleń podpisany dnia 13 lipca 2009 r. przez 12 przedsiębiorstw z UE, dotyczący utworzenia inicjatywy przemysłowej DESERTEC w celu prowadzenia na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej działalności bazującej na ich znacznym potencjale energii słonecznej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 206.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany: Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej: plan działania dotyczący bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej UE (COM(2008)0781),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego dyrektywę 2004/67/WE (COM(2009)0363),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej we Wspólnocie Europejskiej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (COM(2009)0361),
- uwzględniając zbliżającą się piętnastą konferencję stron (COP 15) ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz piątą konferencję stron pełniącą rolę posiedzenia stron protokołu z Kioto (COP/MOP 5), która odbędzie się w Kopenhadze (Dania) w dniach od 7 do 18 grudnia 2009 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że bezpieczeństwo energetyczne stanowi istotny składnik ogólnego bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu Unii Europejskiej, a także kluczowy element dążenia do rozwoju gospodarczo-społecznego w Europie, a mimo to w traktatach nadal nie zapisano jego podstaw prawnych,
- B. mając na uwadze, że brak prawdziwej i skutecznej wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego osłabia spójność i wiarygodność działań zewnętrznych UE,
- C. mając na uwadze, że UE jest obecnie poważnie uzależniona od przywozu energii, a w obecnym stanie rzeczy przewiduje się, że uzależnienie to jeszcze wzrośnie,
- D. mając na uwadze, że chociaż ceny ropy naftowej i gazu spadły w wyniku światowego kryzysu finansowego, to jednak powolne postępy w przechodzeniu na bardziej ekologiczne paliwa, zmniejszające się wydobycie z pól naftowych i gazowych na świecie pomimo odkrycia nowych zasobów oraz stale rosnący popyt po wyjściu z kryzysu nieuchronnie doprowadzą do kurczenia się rynków paliw kopalnych i do większej zależności krajów konsumenckich od przywozu,
- E. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie są w znacznej mierze uzależnione od jednego dostawcy gazu ziemnego, a nieuzasadnione zakłócenia dostaw mogą spowodować poważne problemy, czego dowodem był zaistniały na początku 2009 r. konflikt gazowy między Rosją a Ukrainą,
- F. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie mają wystarczających rezerw naturalnych, dzięki którym mogłyby radzić sobie z sytuacjami kryzysowymi,
- G. mając na uwadze, że ze względu na występujące obecnie i stale rosnące uzależnienie od dostaw energii z regionów niestabilnych politycznie wysiłki zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw wyłącznie na szczeblu krajowym okazały się niewystarczające i nie zabezpieczają długofalowych interesów wszystkich państw członkowskich UE,
- H. mając na uwadze, że istniejące instrumenty wczesnego ostrzegania okazały się nieodpowiednie, by przewidzieć kryzys gazowy, który wystąpił w styczniu 2009 r.,

Czwartek, 17 września 2009 r.

- I. mając na uwadze, że przewidywalne zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw energii będą istniały, dopóki dostawcy energii i kraje tranzytowe nie będą przestrzegać wspólnych i przejrzystych zasad określonych w Traktacie karty energetycznej i w protokole tranzytowym,
- J. mając na uwadze, że zaangażowanie na rzecz wydajności energetycznej w UE i poza jej obszarem oraz przejście na znacznie większy udział odnawialnych źródeł energii w koszyku energetycznym Unii Europejskiej przyniesie istotne skutki w postaci obniżenia zależności od przywozu energii, a tym samym – z jednej strony – poprawi bezpieczeństwo energetyczne, a z drugiej – ułatwi realizację zobowiązania do ograniczenia do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o 20 %, lub nawet więcej, jeżeli w Kopenhadze zostaną przyjęte takie uzgodnienia,
- K. mając na uwadze, że niezwykle rentownym rozwiązaniem problemu zależności energetycznej UE jest zachęcanie do oszczędzania energii oraz do działań na rzecz odnawialnych źródeł energii i wydajności energetycznej, które przyczynią się również do walki ze skutkami zmian klimatu oraz do postępów w tworzeniu gospodarki oszczędnie wykorzystującej zasoby,
- L. mając na uwadze, że ścisła współpraca w dziedzinie dostaw energii to jeden z najskuteczniejszych i niezbędnych środków budowy zaufania w stosunkach między Unią Europejską a krajami sąsiednimi,
- M. mając na uwadze, że chociaż podjęto już pewne kroki, to jednak konieczne jest stworzenie naprawę wspólnej polityki energetycznej obejmującej regulację rynku wewnętrznego (ale nie w odniesieniu do krajowego koszyka energetycznego, który pozostaje w gestii państw członkowskich) oraz aspekty zewnętrzne, z uwzględnieniem politycznych i gospodarczych interesów wszystkich państw członkowskich,
- N. mając na uwadze, że wspólna europejska polityka zewnętrzna w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego, oparta na zasadach solidarności, zróżnicowania źródeł dostaw, jedności w obronie wspólnych interesów, ściślejszej współpracy z głównymi producentami energii oraz krajami tranzytowymi i konsumentami, a także wspierania zrównoważonego rozwoju, przyniosłaby efekt synergii, zapewniając bezpieczeństwo dostaw w Unii Europejskiej i wzmacniając jej pozycję, poprawiła zdolność do podejmowania działań w dziedzinie polityki zagranicznej i zwiększyła wiarygodność UE jako podmiotu na arenie światowej,
1. oczekuje, że Komisja, Rada i państwa członkowskie wspólnie obejmą silniejsze strategiczne przywództwo w procesie tworzenia prawdziwej wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego, o co Parlament apelował w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 26 września 2007 r.;
 2. z zadowoleniem przyjmuje środki na rzecz zróżnicowania źródeł dostaw energii i poprawy bezpieczeństwa energetycznego UE, zaproponowane przez Komisję w drugim strategicznym przeglądzie polityki energetycznej; uważa jednak, że niezbędne jest określenie jasnych priorytetów i szybkie podjęcie działań w celu wdrożenia tych środków oraz pełne informowanie Parlamentu na ten temat;
 3. zauważa ponownie, że dobrze funkcjonujący wewnętrzny rynek energii ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania przyszłym zakłóceniom i kryzysom w dostawach gazu, a także dla zróżnicowania źródeł energii; w związku z tym podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji w odnawialne i niskoemisyjne źródła energii oraz w wydajność energetyczną, które powinny stanowić sedno planu działań w sektorze energetyki na lata 2010-2014;
 4. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymienione nowe wnioski dotyczące rozporządzeń w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu oraz w sprawie projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej we Wspólnocie Europejskiej, które przyczynią się do poprawy bezpieczeństwa dostaw gazu w Unii Europejskiej poprzez zagwarantowanie, że państwa członkowskie będą podejmowały działania prewencyjne i usprawnią mechanizmy zarządzania kryzysowego, oraz poprzez zwiększenie przejrzystości i ograniczenie biurokracji;
 5. wzywa do zwiększenia wysiłków o uprzedzanie potencjalnych problemów w dostawach energii, by w przyszłości uniknąć zakłóceń, między innymi poprzez zwiększenie skuteczności sieci korespondentów ds. bezpieczeństwa energetycznego (Nesco), a także wzywa Komisję, by w trybie pilnym dokonała przeglądu istniejących mechanizmów wczesnego ostrzegania, sieci Nesco i innych instrumentów, które okazały się niewystarczające wobec kryzysu energetycznego, który wystąpił w 2009 r. w stosunkach między Rosją a Ukrainą;

Czwartek, 17 września 2009 r.

6. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do rozwijania infrastruktury do magazynowania gazu z możliwością szybkiego udostępnienia;
7. uważa, że niezwykle ważna jest poprawa wzajemnych połączeń w Europie, ponieważ usunięcie istniejących braków ma kluczowe znaczenie dla skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego i solidarności energetycznej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie finansowania projektów infrastrukturalnych stanowiące element europejskiego planu naprawy gospodarczej (250 milionów EUR) oraz pomysł utworzenia w Europie nowej europejskiej supersieci elektrycznej i gazowej, podkreśla jednak, że niezbędne jest ogólne zwiększenie publicznych i prywatnych wydatków na bezpieczeństwo energetyczne;
8. podkreśla pilną potrzebę wdrożenia projektów strategicznych mających na celu zróżnicowanie źródeł dostaw energii, szczególnie w korytarzu południowym; gratuluje rządowi Austrii, Bułgarii, Węgier, Rumunii i Turcji, które w sytuacji wymagającej zmniejszenia uzależnienia od dostaw rosyjskich podpisały w dniu 13 lipca 2009 r. porozumienie międzyrządowe w sprawie ram prawnych projektu gazociągu Nabucco, stanowiące ważny krok na drodze realizacji tego przedsięwzięcia UE, jednocześnie podkreśla jednak znaczenie określenia ogólnych zasad tworzenia korytarza w celu połączenia UE z nowymi źródłami gazu na Bliskim Wschodzie i w rejonie Morza Kaspijskiego niezależnie od jakiegokolwiek pojedynczego przedsięwzięcia czy gazociągu, które to zasady powinny mieć na celu przede wszystkim szybką realizację tego połączenia; wzywa zaangażowane przedsiębiorstwa i państwa członkowskie, by w ścisłej współpracy z Komisją zapewniły zawarcie wstępnych porozumień z potencjalnymi dostawcami surowca do gazociągów;
9. podkreśla, że UE powinna nawiązać ścisły dialog z głównymi dostawcami energii w celu umocnienia współzależności energetycznej i poprawy bezpieczeństwa energetycznego w całej UE, ze szczególnym uwzględnieniem większej wydajności, równego dostępu do rynku, niedyskryminacji oraz przejrzystości;
10. podkreśla, że dialogi dotyczące energii nie powinny w żadnym wypadku odbywać się kosztem otwartych i zorientowanych na wyniki dialogów w zakresie praw człowieka oraz że ochrona praw człowieka i bezpieczeństwo energetyczne powinny należeć do priorytetów w programie kolejnego szczytu UE-Rosja i stanowić nieodłączny element nowego porozumienia UE-Rosja;
11. proponuje opracowanie wspólnego podejścia UE do negocjacji w sprawie zasad i kosztów tranzytu prowadzonych z partnerami zewnętrznymi oraz wzywa państwa członkowskie do informowania się nawzajem i do informowania Komisji o strategicznych decyzjach i porozumieniach dotyczących projektów w dziedzinie infrastruktury energetycznej;
12. wzywa Komisję, by niezwłocznie przeciwdziałała wrogim przejęciom na rynku energetycznym UE, dokonywanym przez nieprzejrzyste podmioty zagraniczne, oraz by rygorystycznie stosowała zasady konkurencji obowiązujące w UE; jest zaniepokojony na przykład niedawnym nabyciem przez Surgutneftegaz udziałów w węgierskim przedsiębiorstwie energetycznym MOL i niemożnością ujawnienia przez rosyjski koncern swojej struktury majątkowej oraz określenia ostatecznych właścicieli – beneficjentów, czego zgodnie z prawem domagał się węgierski organ ds. regulacji rynku energetycznego; wzywa Komisję do zbadania działalności nieprzejrzystych podmiotów zagranicznych, np. spółki CENTREX, która nabyła ostatnio 20 % udziałów w austriackim ośrodku magazynowania gazu i handlu gazem w Baumgarten;
13. wzywa UE do współpracy z krajami regionu Morza Północnego ze względu na ich znaczny potencjał energetyczny, związany zwłaszcza z wytwarzaniem morskiej energii wiatrowej;
14. wzywa Radę i Komisję do współpracy z państwami członkowskimi z regionu Morza Śródziemnego oraz z krajami Afryki Północnej ze względu na znaczny potencjał zasobów energetycznych tych krajów oraz możliwość dania im istotnych szans rozwoju, w szczególności w ramach procesu z Barcelony; zachęca w szczególności do wykorzystywania energii słonecznej i wiatrowej w tych regionach; przyjmuje z zadowoleniem niedawny postęp inicjatywy przemysłowej DESERTEC mającej na celu wykorzystanie znacznego potencjału energii słonecznej na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej; podkreśla, że działanie UE w związku z projektem DESERTEC musi być spójne i stanowić czynny wkład w rozwój Afryki Północnej i krajów Bliskiego Wschodu; apeluje zatem do przedsiębiorstw i państw członkowskich biorących udział w tym przedsięwzięciu, by w ścisłej współpracy z Komisją wspierały rozwój poprzez rzeczywisty transfer technologii i budowę potencjału lokalnych przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego, co zagwarantuje przejście przez nie odpowiedzialności za przedsięwzięcie i stworzy trwałe partnerstwo z krajami basenu Morza Śródziemnego, w których realizowana będzie inicjatywa DESERTEC;

Czwartek, 17 września 2009 r.

15. podkreśla strategiczne znaczenie regionu arktycznego dla UE, zarówno jeśli chodzi o zasoby energii, środowisko, różnorodność biologiczną i transport, jak i w kwestii otwarcia drogi północno-wschodniej;

16. podkreśla, że postęp w tworzeniu wspólnej europejskiej polityki energetycznej zależy w znacznej mierze od wejścia w życie traktatu z Lizbony; wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu zapewnienie wiążącej, postępowej i wszechstronnej podstawy traktatowej dla polityki w zakresie wspólnych europejskich dostaw energii i bezpieczeństwa energetycznego; wzywa do przyspieszenia ratyfikacji traktatu z Lizbony jako kroku w dobrym kierunku, gdyż zawiera on klauzulę solidarności energetycznej i przewiduje wspólną odpowiedzialność UE i państw członkowskich za politykę energetyczną;

17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Zabójstwa obrońców praw człowieka w Rosji

P7_TA(2009)0022

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zabójstw obrońców praw człowieka w Rosji

(2010/C 224 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Rosji, zwłaszcza z dnia 25 października 2006 r. w sprawie zabójstwa rosyjskiej dziennikarki Anny Politkowskiej⁽¹⁾ i z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka w Rosji oraz procesu w sprawie morderstwa Anny Politkowskiej⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji wydane w imieniu Unii Europejskiej dnia 12 sierpnia 2009 r. w sprawie zabójstwa czeczeńskiej obrończyni praw człowieka Zaremy Sadułajewej i jej męża Alika Dżabraiłowa,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską, która weszła w życie w 1997 r. i która została przedłużona do czasu jej zastąpienia przez nową umowę,
- uwzględniając trwające negocjacje nowej umowy określającej nowe, kompleksowe ramy dla stosunków UE-Rosja,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Deklarację Narodów Zjednoczonych o obrońcach praw człowieka i Deklarację ONZ w sprawie praw i obowiązków jednostek, grup i organów społecznych na rzecz promowania i ochrony powszechnie uznawanych praw człowieka i wolności podstawowych,
- uwzględniając art.122 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, s. 271.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 E z 12.3.2009, s. 180.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- A. mając na uwadze, że jako członek Rady Europy i Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) Rosja zobowiązała się do ochrony i promowania praw człowieka, praw podstawowych i praworządności,
- B. mając na uwadze, że ściślejsza współpraca i dobrosąsiedzkie stosunki pomiędzy UE a Rosją mają podstawowe znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu całej Europy,
- C. mając na uwadze, że UE ma na celu strategiczne partnerstwo z Rosją oparte na wartościach demokracji, przestrzeganiu praw człowieka i na praworządności,
- D. mając na uwadze, że mamy do czynienia z niepokojącym pogarszaniem się sytuacji obrońców praw człowieka, zwłaszcza na Północnym Kaukazie,
- E. mając na uwadze, że działalność organizacji praw człowieka, takich jak „Memoriał” i „Demos”, jest kluczowa dla powstania stabilnego i wolnego społeczeństwa; mając na uwadze, że rosyjski rząd powinien w związku z tym być dumny z ważnej roli, jaką odgrywają te organizacje,
- F. mając na uwadze, że Stanisław Markelow, adwokat broniący praw człowieka, który reprezentował zamordowaną dziennikarkę Annę Politkowską, został zamordowany dnia 20 stycznia 2009 r. wraz z dziennikarką Anastazją Baburową, która zginęła próbując go zasłonić,
- G. mając na uwadze, że dnia 10 lipca 2009 r. ciało Andrieja Kułagina, działacza praw człowieka, zostało znalezione w kamieniołomach w Pietrozawodzku, dwa miesiące po jego zaginięciu,
- H. mając na uwadze, że Natalia Estemirova, szefowa organizacji „Memoriał” w Czeczenii, została porwana dnia 15 lipca 2009 r. w Groznym, po czym znaleziono ją martwą w sąsiedniej Inguszetii; mając na uwadze, że Parlament Europejski uczcił minutą ciszy pamięć Natalii Estemirowej podczas posiedzenia dnia 16 lipca 2009 r.; mając na uwadze, że po tym morderstwie działalność „Memoriału” w Czeczenii została zawieszona,
- I. mając na uwadze, że we wrześniu w Moskwie ma się rozpocząć proces o zniesławienie z powodu skargi złożonej przez czeczeńskiego prezydenta Ramzana Kadyrowa przeciw Olegowi Orłowowi, szefowi Ośrodka Praw Człowieka „Memoriału”, którego prezydent oskarżył o zniesławienie z powodu oświadczenia opublikowanego 15 lipca 2009 r. przez O. Orłowa na stronie internetowej „Memoriału”, w którym oskarżył on prezydenta Ramzana Kadyrowa o to, że jest zamieszany w zabójstwo Natalii Estemirowej,
- J. mając na uwadze, że dnia 10 sierpnia 2009 r. czeczeńscy działacze praw człowieka Zarema Sadułajewa i jej mąż Alik Dżabraiłow, pracujący dla organizacji humanitarnej „Ratujmy pokolenie”, zostali uprowadzeni z biura w Groznym, po czym następnego dnia znaleziono ich martwych,
- K. mając na uwadze, że dnia 4 grudnia 2008 r. do znajdujących się w Sankt Petersburgu biur Ośrodka Badań i Informacji „Memoriał” wtargnęli zamaskowani mężczyźni z rosyjskiej Prokuratury Generalnej, po czym skonfiskowali dyski twarde i płyty kompaktowe zawierające całą bazę danych o tysiącach ofiar stalinowskich represji; mając na uwadze, że bazy danych zostały „Memoriałowi” zwrócone nakazem sądowym,
- L. mając na uwadze, że dnia 3 września 2009 r. budynki, w których mieszkają Oleg Orłow, szef ośrodka praw człowieka „Memoriału”, i jego współpracownik Aleksander Czerkasow, zostały przeszukane przez rządowych oficerów śledczych podających się za pracowników organów podatkowych,
- M. mając na uwadze, że dnia 3 września 2009 r., dwa miesiące po wydaniu nakazu ponownego osądzenia trzech podejrzanych uniewinnionych w lutym br., rosyjski Sąd Najwyższy zarządził nowe śledztwo w sprawie zabójstwa Anny Politkowskiej,

Czwartek, 17 września 2009 r.

N. mając na uwadze liczne skargi składane przez obywateli Rosji w Europejskim Trybunale Praw Człowieka w Strasburgu,

1. całkowicie potępia nękanie i ataki na życie obrońców praw człowieka, prawników i dziennikarzy w Rosji i głęboko nad nimi ubolewa;
2. wzywa rosyjskie władze do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, aby zapewnić ochronę obrońcom praw człowieka, zgodnie z Deklaracją ONZ w sprawie praw i obowiązków jednostek, grup i organów społecznych na rzecz promowania i ochrony powszechnie uznawanych praw człowieka i wolności podstawowych; wzywa w szczególności odpowiedzialne władze do stworzenia warunków, które pozwolą organizacji „Memoriał” i innym organizacjom praw człowieka na wznowienie działalności w Czeczenii w bezpiecznej atmosferze; z zadowoleniem przyjmuje zwrot archiwum skonfiskowanego organizacji „Memoriał” w Sankt Petersburgu po wtargnięciu dokonanym dnia 4 grudnia 2008 r.;
3. wzywa władze Federacji Rosyjskiej do szybkiego, gruntownego, skutecznego i niezwłocznego przeprowadzenia śledztwa w sprawie tych zabójstw i do postawienia przed sądem osób za nie odpowiedzialnych i zamieszanych w zabójstwa;
4. podkreśla, że panująca w Czeczenii bezkarność prowadzi do destabilizacji całego regionu Północnego Kaukazu;
5. odnotowuje lipcowy telegram rosyjskiego prezydenta Dmitrija Miedwiediewa skierowany do organizacji praw człowieka „Memoriał”, w którym deklaruje on zobowiązanie do przeprowadzenia gruntownego śledztwa w sprawie zabójstwa Natalii Estemirowej;
6. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę prezydenta Dmitrija Miedwiediewa zmierzającą do zmiany ustawy o działalności organizacji pozarządowych mającą na celu złagodzenie niektórych ograniczeń i utrudnień w rejestracji rosyjskich organizacji pozarządowych oraz oczekuje znaczącej poprawy;
7. z zadowoleniem przyjmuje decyzję rosyjskiego Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009 r. w sprawie wznowienia śledztwa dotyczącego zabójstwa Anny Politkowskiej i połączenia śledztw w sprawie trzech mężczyzn niewinnych w pierwszym procesie ze sprawą domniemanego zabójcy Rustama Machmudowa i tych, którzy go finansowali; wzywa do jak najszybszego rozpoczęcia procesu, do prowadzenia rozprawy z udziałem ławy przysięgłych oraz do dopuszczenia wszystkich dziennikarzy i mediów do procesu;
8. wzywa do nadania większego tempa konsultacjom UE-Rosja na temat praw człowieka oraz do otwarcia tego procesu konsultacji na rzeczywisty wkład Parlamentu Europejskiego, Dumy Państwowej, rosyjskich władz sądowniczych, społeczeństwa obywatelskiego oraz organizacji praw człowieka; wzywa Rosję do pełnego przestrzegania zobowiązań wynikających z członkostwa w OBWE i Radzie Europy, w tym przestrzegania prawa do zrzeszania się i prawa do pokojowych demonstracji; podkreśla swe stanowisko, zgodnie z którym ochrona praw człowieka powinna być kwestią priorytetową w programie następnego szczytu UE-Rosja i stać się integralną częścią nowej umowy między UE i Rosją;
9. wzywa władze rosyjskie do zastosowania się do wszystkich orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i do bezzwłocznego ratyfikowania dodatkowego protokołu nr 14 do Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w sprawie reformy systemu kontroli Konwencji;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, OBWE i Radzie Europy.

Czwartek, 17 września 2009 r.

Kazachstan: sprawa Jewgienija Żowtisa

P7_TA(2009)0023

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie Jewgienija Żowtisa (Kazachstan)

(2010/C 224 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Kazachstanu oraz republik Azji Środkowej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE dla Azji Środkowej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając strategię Unii Europejskiej dla nowego partnerstwa z Azją Środkową przyjętą przez Radę Europejską dnia 23 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając przyjętą przez Komisję strategię regionalną dotyczącą pomocy dla Azji Środkowej na lata 2007–2013,
 - uwzględniając konkluzje z 10. posiedzenia Rady Współpracy UE-Kazachstan,
 - uwzględniając konkluzje z 8. posiedzenia parlamentarnego komitetu współpracy Kazachstan-UE, które odbyło się w Brukseli dnia 31 marca 2008 r.,
 - uwzględniając Umowę o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy WE a Kazachstanem ⁽²⁾, która weszła w życie dnia 1 lipca 1999 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że stosunki oraz współpraca pomiędzy UE i Republiką Kazachstanu stale ulegają zacieśnieniu na wszystkich poziomach, oraz że Kazachstan odgrywa kluczową rolę dla stabilności i bezpieczeństwa w Azji Środkowej oraz rozwoju gospodarczego całego regionu,
- B. mając na uwadze, że Kazachstan obejmie w 2010 r. przewodnictwo w Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), oraz że funkcja ta zwiększy renomę oraz odpowiedzialność tego kraju w dziedzinie demokracji oraz praw człowieka, jak również że OBWU wzywa Kazachstan, by przed objęciem przewodnictwa pogłębił reformy demokratyczne,
- C. mając na uwadze, że niezależnie od stojącego przed nim istotnego międzynarodowego zadania, na przestrzeni ostatnich miesięcy, sytuacja wewnętrzna Kazachstanu zmieniła się na niekorzyść z uwagi na niedawne zwiększenie ograniczeń dla mediów oraz szereg kontrowersyjnych procesów sądowych,
- D. mając na uwadze, że dnia 3 września 2009 r. Jewgienij Żowtis, dyrektor Międzynarodowego Biura Praw Człowieka i Praworządności w Kazachstanie i zasłużonego obrońcy praw człowieka, został uznany za winnego w sprawie o zabójstwo, w związku z potrąceniem pieszego ze skutkiem śmiertelnym podczas prowadzenia samochodu, dnia 26 lipca 2009 i skazany na cztery lata w zakładzie karnym,
- E. mając na uwadze, że 27 lipca 2009 r. Jewgienij Żowtis został wezwany na świadka w prowadzonym przez policję śledztwie wszczętym tego samego dnia, oraz że podczas dochodzenia w dniu 28 lipca 2009 r. zmieniono status Jewgienija Żowtisa na podejrzanego oraz że z naruszeniem obowiązujących w Kazachstanie przepisów jego prawnicy nie zostali o tym poinformowani do dnia 14 sierpnia 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 49.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.1999, s. 3.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- F. mając na uwadze, że Biuro OBWE ds. Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka uznało, że „kontrowersyjne procedury mogły naruszyć gwarantowane przez konstytucję Kazachstanu prawo Jewgienija Żowtisa do uczciwego procesu, jak również zobowiązania tego kraju wobec OBWE oraz podstawowe normy międzynarodowe”;
- G. mając na uwadze, że na posiedzeniach OBWE Jewgienij Żowtis szczegółowo opisywał naruszanie praw człowieka w swoim kraju, poddając w wątpliwość stosowność wyboru tego kraju do sprawowania przewodnictwa organizacji, która stoi na straży zasad demokratycznych,
- H. mając na uwadze, że w przeszłości wielokrotnie wyrażano zaniepokojenie procesami, a następnie więzieniem innych kazachskich działaczy na rzecz praw człowieka, w tym Ramazana Jessergepowa i Siergieja Duwanowa,
- I. mając na uwadze, że w czerwcu 2008 r. i ponownie w maju 2009 r., w związku z nadchodzącym przewodnictwem Kazachstanu w OBWE, minister spraw zagranicznych tego kraju, Marat Tazın, zobowiązał się do poprawy w zakresie wzmocnienia oraz ochrony praw człowieka w Kazachstanie,
- J. mając na uwadze, że art. 2 umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Kazachstanem wymaga poszanowania demokracji, postanowień prawa międzynarodowego oraz praw człowieka,
1. nie kwestionując niezależności wymiaru sprawiedliwości, która jest kluczowym elementem ustroju demokratycznego, wyraża głębokie zaniepokojenie przebiegiem śledztwa w sprawie tego tragicznego wypadku oraz procesu, który po nim nastąpił i zwraca uwagę na domniemanie, iż zeznania świadków obrony Jewgienija Żowtisa nie zostały dopuszczone jako materiał dowodowy podczas postępowania przed sądem;
 2. wzywa władze Kazachstanu do niezwłocznego przeprowadzenia ponownego pełnego i uczciwego dochodzenia w sprawie okoliczności wypadku, przy pełnym poszanowaniu zasad przejrzystości oraz praworządności oraz do ponownego odpowiedniego rozpatrzenia wyroku i kary nałożonej na Jewgienija Żowtisa;
 3. wzywa władze Kazachstanu do udostępnienia szczegółów sprawy Jewgienija Żowtisa oraz do przeprowadzenia uczciwego procesu sądowego w jego sprawie, uwzględniając prawo do wniesienia apelacji, zgodnie z obowiązującymi w Kazachstanie przepisami;
 4. zwraca uwagę na poważne zastrzeżenia wyrażane przez organizacje działające na rzecz praw człowieka dotyczące rzeczywistego zaangażowania rządu Kazachstanu w proces zmian po ogłoszeniu w 2007 r. decyzji o objęciu przez to państwo przewodnictwa w OBWE oraz oczekuje od władz Kazachstanu dołożenia wszelkiej staranności w celu poprawy i osiągnięcia wymiernego postępu w zakresie demokratyzacji i praw człowieka przed objęciem przewodnictwa w OBWE;
 5. w związku z tym wzywa Komisję do zwiększenia wsparcia UE dla Kazachstanu oraz zacieśnienia z nim współpracy w tym zakresie, w celu lepszego przygotowania rządu tego kraju do objęcia tej istotnej międzynarodowej funkcji;
 6. wzywa Radę do przyjęcia zdecydowanego stanowiska w dyskusji w tej sprawie z władzami Kazachstanu, a w szczególności do zajęcia się sprawą Jewgienija Żowtisa w ramach dialogu UE-Kazachstan na rzecz praw człowieka, którego drugą rundę przewidziano na dzień 21 października 2009 r., jak również na posiedzeniu Rady Współpracy UE-Kazachstan w połowie listopada 2009 r.;
 7. wzywa Komisję do zwiększenia ilości projektów i programów realizowanych w Kazachstanie w ramach europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka (EIDHR);
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, specjalnemu przedstawicielowi UE w Azji Środkowej, OBWE, Radzie Europy oraz parlamentowi, rządowi i prezydentowi Kazachstanu.

Czwartek, 17 września 2009 r.

Syria: sprawa Muhannada al-Hassaniego

P7_TA(2009)0024

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie Syrii: sprawa Muhannada al-Hassaniego

(2010/C 224 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie obrońców praw człowieka z 1998 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., który Syria ratyfikowała w 1969 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., ratyfikowaną przez Syrię w 2004 r.,
 - uwzględniając art. 11 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 177 traktatu WE, w których wspieranie praw człowieka uznano za cel wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r.,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii, zwłaszcza rezolucje z dnia 8 września 2005 r. ⁽¹⁾, z dnia 15 czerwca 2006 r. ⁽²⁾ i z dnia 24 maja 2007 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze znaczenie związków politycznych, gospodarczych i kulturowych między Unią Europejską a Syrią; mając na uwadze, że Syria ma ważną rolę do odegrania w dążeniu do trwałego pokoju i stabilności na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze pozytywny rozwój sytuacji w tej sprawie, dający podstawy do wznowienia wysiłków o zawarcie umowy stowarzyszeniowej,
- B. mając na uwadze, że umowa stowarzyszeniowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Syryjską Republiką Arabską nadal oczekuje na podpisanie i ratyfikację; mając na uwadze, że art. 2 tej umowy stanowi, iż w swojej polityce wewnętrznej i międzynarodowej strony kierują się poszanowaniem praw człowieka i zasad demokracji, które stanowi zasadniczy element umowy,
- C. mając na uwadze, że Muhannad al-Hassani, prawnik i czołowy obrońca praw człowieka oraz prezes Syryjskiej Organizacji Praw Człowieka (Swasiah), został aresztowany przez władze syryjskie w dniu 28 lipca 2009 r.; mając na uwadze, że został on doprowadzony do pałacu sprawiedliwości w Damaszku, gdzie na posiedzeniu zamkniętym, na które nie dopuszczono jego adwokata, poddano go przesłuchaniu i oficjalnie postawiono zarzuty „osłabiania uczuć narodowych” i „rozpowszechniania fałszywych informacji”,
- D. mając na uwadze, że Muhannad al-Hassani był zaangażowany w monitorowanie warunków panujących w syryjskich więzieniach, a zwłaszcza praktyk Najwyższego Trybunału Bezpieczeństwa Państwowego, gdzie – zgodnie ze sprawozdaniem organizacji Human Rights Watch z lutego 2009 r. – rozprawy nie spełniają norm międzynarodowych; mając na uwadze, że przed aresztowaniem był on wielokrotnie przesłuchiwany, a przesłuchania dotyczyły głównie jego działalności na polu praw człowieka i obrony więźniów politycznych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 349.

⁽²⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, s. 519.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 485.

Czwartek, 17 września 2009 r.

- E. mając na uwadze, że Parlament i jego przewodniczący już niejednokrotnie interweniowali, by uzyskać zwolnienie obrońców praw człowieka, parlamentarzystów i innych działaczy politycznych przetrzymywanych w syryjskich więzieniach, w tym Michela Kilo i Mahmuda Issy; mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjmuje wszelkie zakończone powodzeniem inicjatywy, podejmowane przez podmioty syryjskie i międzynarodowe, a mające na celu zwolnienie obrońców praw człowieka,
- F. mając na uwadze, że obowiązujący od 1963 r. stan wyjątkowy skutecznie ogranicza korzystanie przez obywateli z ich praw politycznych i obywatelskich; mając na uwadze, że władze syryjskie już wcześniej uniemożliwiały Muhannadowi al-Hassanemu i innym prawnikom-obrońcom praw człowieka podróżowanie za granicę w celu wzięcia udziału w wydarzeniach i seminariach szkoleniowych poświęconych prawom człowieka; mając na uwadze, że władze syryjskie stosują te od dawna utrwalone praktyki w celu dręczenia i karania obrońców praw człowieka,
1. wyraża najgłębsze zaniepokojenie przetrzymywaniem w areszcie Muhannada al-Hassaniego, które wydaje się mieć na celu karanie go za działalność na rzecz praw człowieka, zwłaszcza w zakresie monitorowania Najwyższego Trybunału Bezpieczeństwa Państwowego i warunków przetrzymywania więźniów w Syrii;
 2. wzywa władze syryjskie do natychmiastowego uwolnienia Muhannada al-Hassaniego, jak również do zagwarantowania mu we wszystkich okolicznościach nienaruszalności fizycznej i psychicznej;
 3. wyraża najgłębsze zaniepokojenie poważnymi represjami nadal stosowanymi wobec obrońców praw człowieka w Syrii i brakiem postępu w zakresie poszanowania praw człowieka przez władze syryjskie; jest przekonany, że Syria, która mogłaby odgrywać ważną rolę w dążeniach pokojowych w regionie, przyczyni się do lepszego poszanowania i wspierania praw człowieka i wolności słowa w tym kraju;
 4. wzywa władze syryjskie do położenia kresu tej polityce prześladowań i nękania obrońców praw człowieka i ich rodzin oraz do natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów sumienia, obrońców praw człowieka, w tym Anwara al-Bunniego i Kamala Labwaniego, oraz działaczy na rzecz pokoju;
 5. wzywa władze syryjskie do zapewnienia przejrzystości funkcjonowania systemu sądowego, ze szczególnym uwzględnieniem Najwyższego Trybunału Bezpieczeństwa Państwowego;
 6. wzywa władze syryjskie do ścisłego przestrzegania Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania oraz innych międzynarodowych dokumentów i norm międzynarodowych w celu dopilnowania, aby osoby przetrzymywane w syryjskich więzieniach:
 - a) były dobrze traktowane i nie były poddawane torturom lub innemu brutalnemu traktowaniu,
 - b) miały szybki, regularny i nieograniczony dostęp do swoich rodzin, prawników i lekarzy;
 7. ponownie wyraża przekonanie, że promowanie praw człowieka jest jednym z filarów stosunków między UE a Syrią; z zadowoleniem przyjmuje kontynuację dialogu między Unią Europejską a Syrią i ma nadzieję, że ciągłe starania doprowadzą do poprawy nie tylko sytuacji gospodarczej i społecznej w Syrii, ale także sytuacji politycznej w dziedzinie praw człowieka; zwraca się do prezydencji szwedzkiej, Rady i Komisji do przyjęcia mapy drogowej przed podpisaniem umowy o stowarzyszeniu, jasno wyrażającej oczekiwania dotyczące poprawy przestrzegania przez władze syryjskie konkretnych praw człowieka;
 8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.
-

Środa, 15 lipca 2009 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Skład liczbowy komisji parlamentarnych

P7_TA(2009)0001

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie składu liczbowego komisji

(2010/C 224 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Konferencji Przewodniczących,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uprawnień komisji stałych ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 183 Regulaminu,

1. podejmuje decyzję o przyjęciu następującego składu liczbowego komisji:

- I. Komisja Spraw Zagranicznych: 76 członków,
- II. Komisja Rozwoju: 30 członków,
- III. Komisja Handlu Międzynarodowego: 29 członków,
- IV. Komisja Budżetowa: 44 członków,
- V. Komisja Kontroli Budżetowej: 29 członków,
- VI. Komisja Gospodarcza i Monetarna: 48 członków,
- VII. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych: 50 członków,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0348.

Środa, 15 lipca 2009 r.

- VIII. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności: 64 członków,
- IX. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii: 55 członków,
- X. Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów: 39 członków,
- XI. Komisja Transportu i Turystyki: 45 członków,
- XII. Komisja Rozwoju Regionalnego: 49 członków,
- XIII. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi: 45 członków,
- XIV. Komisja Rybołówstwa: 24 członków,
- XV. Komisja Kultury i Edukacji: 32 członków,
- XVI. Komisja Prawna: 25 członków,
- XVII. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych: 55 członków,
- XVIII. Komisja Spraw Konstytucyjnych: 25 członków,
- XIX. Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia: 35 członków,
- XX. Komisja Petycji: 30 członków,
- Podkomisja Praw Człowieka: 30 członków,
- Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony: 30 członków;
2. postanawia, odnosząc się do decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 9 lipca 2009 r. dotyczącej składu prezydium komisji, że prezydium komisji mogą składać się z maksymalnie czterech wiceprzewodniczących;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji tytułem informacji.
-

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

Skład liczbowy delegacji

P7_TA(2009)0002

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. w sprawie składu liczbowego delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych oraz delegacji do komisji współpracy parlamentarnej i do wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych

(2010/C 224 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Konferencji Przewodniczących,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie liczby delegacji międzyparlamentarnych, delegacji do wspólnych komisji parlamentarnych, delegacji do komisji współpracy parlamentarnej oraz wielostronnych zgromadzeń parlamentarnych⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 198 Regulaminu,

1. postanawia określić następująco skład liczbowy delegacji międzyparlamentarnych:

a) Europa, Bałkany Zachodnie i Turcja

Delegacje do:

- wspólnej komisji parlamentarnej UE-Chorwacja:15 członków;
- wspólnej komisji parlamentarnej UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii:13 członków;
- wspólnej komisji parlamentarnej UE-Turcja:25 członków;

Delegacja do spraw stosunków ze Szwajcarią, Islandią i Norwegią i do wspólnej komisji parlamentarnej Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG): 17 członków;

Delegacja do spraw stosunków z Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Serbią, Czarnogorą i Kosowem:28 członków;

b) Rosja, państwa partnerstwa wschodniego, Azja Środkowa i Mongolia

Delegacja do komisji współpracy parlamentarnej UE-Rosja:31 członków;

Delegacja do komisji współpracy parlamentarnej UE-Ukraina:16 członków;

Delegacja do komisji współpracy parlamentarnej UE-Mołdawia:14 członków;

Delegacja do spraw stosunków z Białorusią:12 członków;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0349.

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

Delegacja do komisji współpracy parlamentarnej UE-Armenia, UE-Azerbejdżan i UE-Gruzja:18 członków;

Delegacja do komisji współpracy parlamentarnej UE-Kazachstan, UE-Kirgistan i UE-Uzbekistan oraz do spraw stosunków z Tadżykistanem, Turkmenistanem i Mongolią:19 członków;

c) Maghreb, Maszrek, Izrael i Palestyna

Delegacje do spraw stosunków z:

- Izraelem:22 członków;
- Palestyńską Radą Legislacyjną:22 członków;
- państwami Maghrebu i Unią Maghrebu Arabskiego:18 członków;
- państwami Maszreku:18 członków;

d) Półwysep Arabski, Irak, Iran

Delegacje do spraw stosunków z:

- państwami Półwyspu Arabskiego:15 członków;
- Irakiem:12 członków;
- Iranem:18 członków;

e) obie Ameryki

Delegacje do spraw stosunków:

- ze Stanami Zjednoczonymi:53 członków;
- z Kanadą:17 członków;
- z państwami Ameryki Środkowej:15 członków;
- z państwami Wspólnoty Andyjskiej:12 członków;
- z Mercosurem:19 członków;

Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE-Meksyk:14 członków;

Delegacja do wspólnej komisji parlamentarnej UE-Chile:15 członków;

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

f) Azja/Pacyfik

Delegacje do spraw stosunków z:

- Japonią:25 członków;
- Chińską Republiką Ludową:39 członków;
- Indiami:20 członków;
- Afganistanem:13 członków;
- państwami Azji Południowej:17 członków;
- państwami Azji Południowo-Wschodniej i Stowarzyszeniem Państw Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN):22 członków;
- Półwyspem Koreańskim:14 członków;
- Australią i Nową Zelandią:16 członków;

g) Afryka

Delegacje do spraw stosunków z:

- Republiką Południowej Afryki:13 członków;
- Parlamentem Panafrykańskim:12 członków;

h) wielostronne zgromadzenia parlamentarne

Delegacja do Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE:78 członków;

Delegacja do Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego:49 członków;

Delegacja do Euro-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego:75 członków;

Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest:60 członków;

Delegacja do spraw stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO:10 członków (delegacja ta będzie się składać z członków Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony);

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji – tytułem informacji – Radzie i Komisji.
-

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zatwierdzenie nominacji Algirdasa Šemety na członka Komisji

P7_TA(2009)0003

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. zatwierdzająca nominację Algirdasa Šemety na członka Komisji

(2010/C 224 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 214 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 215 Traktatu WE,
 - uwzględniając pkt 4 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją ⁽¹⁾,
 - uwzględniając złożoną w dniu 25 czerwca 2009 r. rezygnację Dalii Grybauskaitė ze stanowiska członka Komisji,
 - uwzględniając mianowanie przez rząd Litwy Algirdasa Šemety na stanowisko członka Komisji,
 - uwzględniając decyzję Rady 2009/507/WE, Euratom z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie mianowania nowego członka Komisji Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 9 lipca 2009 r. dotyczącą procedury stosowanej w przypadku zmian na stanowiskach komisarzy,
 - uwzględniając wymianę poglądów pomiędzy desygnowanym komisarzem a właściwą komisją w dniu 1 września 2009 r.,
 - uwzględniając art. 106 oraz pkt 2 ustęp drugi załącznika XVII do Regulaminu,
1. zatwierdza nominację Algirdasa Šemety na członka Komisji do końca kadencji Komisji, do dnia 31 października 2009 r.;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie, Komisji i rządóm państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 123.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 34.

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

Zatwierdzenie nominacji Pawła Sameckiego na członka Komisji

P7_TA(2009)0004

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. zatwierdzająca nominację Pawła Sameckiego na członka Komisji

(2010/C 224 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 214 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 215 Traktatu WE,
 - uwzględniając pkt 4 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją ⁽¹⁾,
 - uwzględniając złożoną w dniu 24 czerwca 2009 r. rezygnację Danuty Hübner ze stanowiska członka Komisji,
 - uwzględniając mianowanie przez rząd polski Pawła Sameckiego na stanowisko członka Komisji,
 - uwzględniając decyzję Rady 2009/528/WE z dnia 3 lipca 2009 r. w sprawie mianowania nowego członka Komisji Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 9 lipca 2009 r. dotyczącą procedury stosowanej w przypadku zmian na stanowiskach komisarzy,
 - uwzględniając wymianę poglądów pomiędzy desygnowanym komisarzem a właściwą komisją w dniu 2 września 2009 r.,
 - uwzględniając art. 106 oraz pkt 2 ustęp drugi załącznika XVII do Regulaminu,
1. zatwierdza nominację Pawła Sameckiego na członka Komisji do końca kadencji Komisji w dniu 31 października 2009 r.;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie, Komisji i rządóm państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 123.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 9.7.2009, s. 16.

Poniedziałek, 14 września 2009 r.

Zatwierdzenie nominacji Karela De Guchta na członka Komisji

P7_TA(2009)0005

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. zatwierdzająca nominację Karela De Guchta na członka Komisji

(2010/C 224 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 214 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 215 Traktatu WE,
 - uwzględniając pkt 4 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją ⁽¹⁾,
 - uwzględniając złożoną w dniu 5 lipca 2009 r. rezygnację Louisa Michela ze stanowiska członka Komisji,
 - uwzględniając wyznaczenie przez rząd Belgii Karela De Guchta w celu jego powołania na stanowisko członka Komisji Europejskiej,
 - uwzględniając decyzję Rady 2009/552/WE, Euratom z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie mianowania nowego członka Komisji Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie procedury stosowanej w przypadku zmian na stanowiskach komisarzy,
 - uwzględniając wymianę poglądów pomiędzy desygnowanym komisarzem a właściwą komisją w dniu 1 września 2009 r.,
 - uwzględniając art. 106 oraz pkt 2 ustęp drugi załącznika XVII do Regulaminu,
1. zatwierdza nominację Karela De Guchta na członka Komisji do końca kadencji Komisji w dniu 31 października 2009 r.;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie, Komisji i rządóm państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, s. 123.⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 23.

Wtorek, 15 września 2009 r.

Umowa pomiędzy WE a Mongolią dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych *

P7_TA(2009)0006

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Mongolii dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych (COM(2007)0731 – C7-0001/2009 – 2007/0252(CNS))

(2010/C 224 E/15)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2007)0731),
 - uwzględniając art. 80 ust. 2 oraz pierwsze zdanie pierwszego akapitu art. 300 ust. 2 traktatu WE,
 - uwzględniając akapit pierwszy art. 300 ust. 3 traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0001/2009),
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 90 ust. 8 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A7-0001/2009),
1. zatwierdza zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Mongolii.

Wtorek, 15 września 2009 r.

Umowa między WE a Chinami: transport morski; przystąpienie Bułgarii i Rumunii *

P7_TA(2009)0007

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej zawarcia Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie morskim między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a rządem Chińskiej Republiki Ludowej z drugiej strony (08127/2009 – 13698/2008 – C7-0030/2009 – 2008/0133(CNS))

(2010/C 224 E/16)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji dla Rady (COM(2008)0405),
 - uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (08127/2009),
 - uwzględniając Protokół zmieniający Umowę o transporcie morskim między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a rządem Chińskiej Republiki Ludowej z drugiej strony (13698/2008),
 - uwzględniając art. 80 ust. 2 oraz art. 300 ust. 2, akapit pierwszy, zdanie pierwsze Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0030/2009),
 - uwzględniając art. 55 oraz art. 90 ust. 8 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A7-0002/2009),
1. zatwierdza zawarcie Protokołu zmieniającego rzeczoną umowę;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Chińskiej Republiki Ludowej.

Wtorek, 15 września 2009 r.

Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej

P7_TA(2009)0008

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2009)0308 – C7-0051/2009 – 2009/2048(BUD))

(2010/C 224 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji, przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0308 – C7-0051/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 26,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjęte w dniu 17 lipca 2008 r. na posiedzeniu pojedynczym poświęconym Funduszowi Solidarności,
 - uwzględniając wyniki rozmów trójstronnych z dnia 7 lipca 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0008/2009),
1. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania niniejszej decyzji wraz z przewodniczącym Rady i do zadbania o jej publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, wraz z załącznikiem, Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

Wtorek, 15 września 2009 r.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 26,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji, a także mając na uwadze,

co następuje:

- (1) Unia Europejska utworzyła Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, zwany dalej funduszem, aby okazać solidarność mieszkańcom regionów dotkniętych klęskami żywiołowymi.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z 17 maja 2006 r. umożliwia uruchomienie funduszu w ramach rocznego pułapu w wysokości 1 mld euro.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 zawiera przepisy, w oparciu o które możliwe jest uruchomienie funduszu.
- (4) Francja złożyła wniosek o uruchomienie funduszu w związku z klęską żywiołową spowodowaną przez burzę.

POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 z Funduszu Solidarności Unii Europejskiej przeznaczona jest kwota 109 377 165 euro w postaci środków na zobowiązania i płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

Wtorek, 15 września 2009 r.

Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

P7_TA(2009)0009

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (COM(2009)0371 – C7-0115/2009 – 2009/2066(BUD))

(2010/C 224 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2009)0371 – C7-0115/2009),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego pkt 28,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie EFG),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0006/2009),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opracowała odpowiednie instrumenty legislacyjne i budżetowe w celu udzielenia dodatkowego wsparcia pracownikom dotkniętym konsekwencjami wynikającymi z poważnych zmian strukturalnych w systemach światowego handlu oraz z myślą o ułatwieniu im ponownej integracji na rynku pracy,
- B. mając na uwadze, że pomoc finansowa Unii dla zwalnianych pracowników powinna być dynamiczna i powinno się jej udzielać jak najszybciej i jak najskuteczniej zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, przyjętą na posiedzeniu pojednawczym w dniu 17 lipca 2008 r., a także przy należyтым uwzględnieniu Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. w zakresie przyjęcia decyzji o uruchomieniu funduszu,
- C. mając na uwadze, że Hiszpania i Portugalia zwróciły się o pomoc w związku z przypadkami redukcji zatrudnienia w sektorze włókienniczym odpowiednio w regionie Katalonii ⁽³⁾ oraz w regionie Północno-Centralnym ⁽⁴⁾ i że spełniły niezbędne kryteria określone w rozporządzeniu w sprawie EFG,
1. zwraca się do zainteresowanych instytucji o podjęcie niezbędnych kroków mających na celu przyspieszenie uruchomienia funduszu;
 2. podkreśla, że Unia Europejska powinna wykorzystać wszystkie dostępne środki w celu stawienia czoła konsekwencjom światowego kryzysu gospodarczego i finansowego; dostrzega w związku z tym, że EFG może odegrać kluczową rolę w powrocie zwolnionych pracowników na rynek pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2008/005 ES/Cataluña.

⁽⁴⁾ EGF/2009/001 PT/Norte-Centro.

Wtorek, 15 września 2009 r.

3. przypomina, że uruchomienie EFG w formie środków na płatności nie powinno zagrozić finansowaniu Europejskiego Funduszu Społecznego; wyraża pewne wątpliwości co do istnienia gwarancji komplementarności z innymi istniejącymi instrumentami, jak Europejski Fundusz Społeczny;
4. podejmuje się dokonania oceny funkcjonowania i wartości dodanej EFG w kontekście ogólnej oceny programów i innych poszczególnych instrumentów utworzonych na mocy Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., w ramach procedury przeglądu budżetu wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013;
5. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania decyzji wraz z przewodniczącym Rady oraz do zarządzenia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wraz z załącznikiem Radzie i Komisji.

ZAŁĄCZNIK

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z 17 maja 2006 r.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾, a w szczególności art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia zwolnionym pracownikom, którzy ponoszą konsekwencje poważnych zmian strukturalnych w systemach światowego handlu, oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić fundusz w ramach rocznego pułapu wynoszącego 500 mln EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

Wtorek, 15 września 2009 r.

- (3) W dniu 29 grudnia 2008 r. władze Hiszpanii złożyły wniosek o uruchomienie EFG w odniesieniu do zwolnień w sektorze włókienniczym. Wniosek ten jest zgodny z wymogami określania wkładów finansowych zawartymi w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006. Komisja wnioskuje zatem o uruchomienie kwoty w wysokości 3 306 750 EUR.
- (4) W dniu 23 stycznia 2009 r. władze Portugalii złożyły wniosek o uruchomienie EFG w odniesieniu do zwolnień w sektorze włókienniczym. Wniosek jest zgodny z wymogami określania wkładów finansowych zawartymi w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006. Komisja wnioskuje zatem o uruchomienie kwoty w wysokości 832 800 EUR.
- (5) Należy zatem uruchomić EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla wniosków złożonych przez Hiszpanię i Portugalie,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji uruchamia się na kwotę **4 139 550 EUR** w postaci środków na pokrycie zobowiązań i środków na pokrycie płatności.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Projekt budżetu korygującego nr 6/2009

P7_TA(2009)0010

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 6/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, Sekcja III – Komisja (11888/2009 – C7-0098/2009 – 2009/2047(BUD))

(2010/C 224 E/19)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art.272 Traktatu WE oraz art.177 Traktatu Euratom,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (!), a w szczególności jego art.37 i 38,

(!) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Wtorek, 15 września 2009 r.

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 w formie przyjętej ostatecznie w dniu 18 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 6/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 przedstawiony przez Komisję dnia 18 czerwca 2009 r. (COM(2009)0288),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 6/2009 sporządzony przez Radę dnia 13 lipca 2009 r. (11888/2009 – C7-0098/2009),
 - uwzględniając art. 75 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0003/2009),
- A. mając na uwadze, że wstępny projekt budżetu korygującego nr 6/2009 na rok budżetowy 2009 obejmuje przegląd prognoz tradycyjnych zasobów własnych, podstaw VAT i DNB, ujęcie w budżecie odpowiednich kwot rabatu brytyjskiego i ich finansowania oraz przegląd finansowania obniżek płatności opartych na DNB na rzecz Szwecji i Niderlandów w 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 6/2009 służy formalnemu wprowadzeniu tej korekty do budżetu na rok 2009,
1. przyjmuje projekt budżetu korygującego nr 6/2009 bez poprawek;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2009.

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1

Projekt budżetu korygującego nr 7/2009

P7_TA(2009)0011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 7/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, orkan Klaus we Francji (12951/2009 C7-0130/2009 2009/2046(BUD))

(2010/C 224 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 traktatu WE oraz art. 177 traktatu EWEA (Euratom),

Wtorek, 15 września 2009 r.

- uwzględniając rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 18 grudnia 2008 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 7/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, przedstawiony przez Komisję dnia 22 czerwca 2009 r. (SEC(2009)0827),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 7/2009 sporządzony przez Radę dnia 7 września 2009 r. (12951/2009 C7-0130/2009),
 - uwzględniając art. 75 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0009/2009),
- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 7 na 2009 r. obejmuje uruchomienie z Funduszu Solidarności UE kwoty 109,4 mln EUR w środkach na zobowiązania i środkach na płatności w związku ze skutkami huraganu, który nawiedził Francję w styczniu 2009 r.,
- B. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 7/2009 służy formalnemu wprowadzeniu tej korekty do budżetu na rok 2009,
1. odnotowuje wstępny projekt budżetu korygującego nr 7/2009, który jest czwartym budżetem korygującym poświęconym wyłącznie Funduszowi Solidarności UE;
 2. odnotowuje, że finansowanie Funduszu Solidarności UE zostanie zapewnione w ramach rozdziału 1 4 tomu poświęconego dochodom w budżecie ogólnym Wspólnot Europejskich dotyczącego zasobów własnych według stawki opartej na produkcie narodowym brutto zgodnie z art. 2. ust. 1 lit. c) decyzji 2007/436/WE, Euratom o finansowaniu rozdziału 13 06 budżetu 2009 dotyczącego Funduszu Solidarności;
 3. przyjmuje projekt budżetu korygującego nr 7/2009 bez poprawek;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2009.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Wtorek, 15 września 2009 r.

Projekt budżetu korygującego nr 8/2009

P7_TA(2009)0012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 8/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009: Europol, Eurojust, OLAF (12952/2009 – C7-0131/2009 – 2009/2050(BUD))

(2010/C 224 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art.272 Traktatu WE oraz art.177 Traktatu Euratom,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 18 grudnia 2008 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego nr 8/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 przedstawiony przez Komisję dnia 3 lipca 2009 r. (COM(2009)0337),
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 8/2009 sporządzony przez Radę dnia 7 września 2009 r. (12952/2009 – C7-0131/2009),
 - uwzględniając art. 75 i załącznik V Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0010/2009),
- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 8 do budżetu ogólnego na rok 2009 obejmuje następujące elementy:
- zwiększenie środków na zobowiązania na cele programów zwalczania i monitorowania chorób zwierząt oraz kontroli stanu fizycznego zwierząt, który w powiązaniu z czynnikiem zewnętrznym może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego,
 - utworzenie pozycji budżetowej „Funkcjonowanie reaktora wysokostrumieniowego (HFR) — Dodatkowe programy HFR”,
 - utworzenie pozycji budżetowej - Europejski Urząd Policji – Koszty transformacji,
 - zwiększenie dotacji wspólnotowej na rzecz Urzędu Eurojust,
 - zmiany w planie zatrudnienia OLAF,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2009.⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

Wtorek, 15 września 2009 r.

B. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 8/2009 służy formalnemu wprowadzeniu tej korekty do budżetu na rok 2009,

1. w następstwie rozmów trójstronnych z dnia 1 września 2009 r. ⁽¹⁾ przyjmuje projekt budżetu korygującego nr 8/2009 bez poprawek;

2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Zob. załącznik.

ZAŁĄCZNIK

ROZMOWY TRÓJSTRONNE Z DNIA 1 WRZEŚNIA 2009 R.

Streszczenie wniosków

Zgodnie z pkt 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego (PMI) z dnia 17 maja 2006 r. Parlament Europejski, Rada oraz Komisja postanowiły, co następuje:

- na podstawie przekazanych przez Komisję informacji określonych w ramach programowania finansowego, Parlament Europejski i Rada stwierdzają, że finansowanie Europolu jako agencji wspólnotowej może mieć miejsce w ramach uzgodnionego pułapu wydatków poddziału 3a wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2007-2013; kwoty roczne będą określane w ramach rocznych procedur budżetowych;
 - na podstawie projektu budżetu korygującego nr 8/2009 przedłożonego przez Komisję, Parlament Europejski i Rada akceptują koszty przejściowe w wysokości 1 250 mln euro w roku 2009, które pokryte zostaną w ramach przesunięć w poddziale 3a wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2007-2013;
 - Parlament Europejski i Rada zwracają się do Komisji o możliwie jak najszybsze przedłożenie projektu wspólnych wytycznych z zakresu wdrażania postanowień pkt 47 PMI.
-

Czwartek, 17 września 2009 r.

Okresy interwencyjnego skupu masła i odtłuszczonego mleka w proszku w 2009 i 2010 r. *

P7_TA(2009)0014

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do okresów interwencyjnego skupu masła i odtłuszczonego mleka w proszku w 2009 i 2010 r. (COM(2009)0354 – C7-0103/2009 – 2009/0094(CNS))

(2010/C 224 E/22)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2009)0354),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0103/2009),
 - uwzględniając art. 55 i art. 46 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0005/2009),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 a (nowy)****Artykuł 2a****Poprawka do rozporządzenia (WE) nr 72/2009**

Art. 4 pkt 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie zmian we wspólnej polityce rolnej poprzez zmianę rozporządzeń (WE) nr 247/2006, (WE) nr 320/2006, (WE) nr 1405/2006, (WE) nr 1234/2007, (WE) nr 3/2008 oraz (WE) nr 479/2008 oraz uchylenie rozporządzeń (EWG) nr 1883/78, (EWG) nr 1254/89, (EWG) nr 2247/89, (EWG) nr 2055/93, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 2596/97, (WE) nr 1182/2005 i (WE) nr 315/2007 ⁽¹⁾ należy skreślić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 1.

Czwartek, 17 września 2009 r.

Systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach WPR *

P7_TA(2009)0015

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 73/2009 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006 i (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (COM(2009)0321 – C7-0093/2009 – 2009/0084(CNS))

(2010/C 224 E/23)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2009)0321),
 - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0093/2009),
 - uwzględniając art. 55 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0004/2009),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Czwartek, 17 września 2009 r.

Zawarcie Umowy o partnerstwie i współpracy między WE a Republiką Tadżykistanu ***

P7_TA(2009)0018

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi oraz ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony (12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC))

(2010/C 224 E/24)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady i Komisji (COM(2004)0521),
 - uwzględniając projekt Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Tadżykistanu (12475/2004 i 11803/2004),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z akapitem drugim art. 300 ust. 3 traktatu WE oraz art. 44 ust. 2, ostatnim zdaniem art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 57 ust. 2, punktem 3 pierwszego ustępu art. 63, a także art. 71, 80 ust. 2, art. 93, 94, 133 oraz art. 181a tego traktatu (C6-0118/2005),
 - uwzględniając art. 101 traktatu Euratom,
 - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 8 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0007/2009),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republici Tadżykistanu.
-

2010/C 224 E/13	Zatwierdzenie nominacji Pawła Sameckiego na członka Komisji Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. zatwierdzająca nominację Pawła Sameckiego na członka Komisji	40
2010/C 224 E/14	Zatwierdzenie nominacji Karela De Guchta na członka Komisji Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2009 r. zatwierdzająca nominację Karela De Guchta na członka Komisji	41
Wtorek, 15 września 2009 r.		
2010/C 224 E/15	Umowa pomiędzy WE a Mongolią dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a rządem Mongolii dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych (COM(2007)0731 – C7-0001/2009 – 2007/0252(CNS))	42
2010/C 224 E/16	Umowa między WE a Chinami: transport morski; przystąpienie Bułgarii i Rumunii * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady dotyczącej zawarcia Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie morskim między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a rządem Chińskiej Republiki Ludowej z drugiej strony (08127/2009 – 13698/2008 – C7-0030/2009 – 2008/0133(CNS))	43
2010/C 224 E/17	Uruchomienie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (COM(2009)0308 – C7-0051/2009 – 2009/2048(BUD))	44
	ZAŁĄCZNIK	45
2010/C 224 E/18	Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. (COM(2009)0371 – C7-0115/2009 – 2009/2066(BUD))	46
	ZAŁĄCZNIK	47
2010/C 224 E/19	Projekt budżetu korygującego nr 6/2009 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 6/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, Sekcja III – Komisja (11888/2009 – C7-0098/2009 – 2009/2047(BUD))	48
2010/C 224 E/20	Projekt budżetu korygującego nr 7/2009 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 7/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, orkan Klaus we Francji (12951/2009 C7-0130/2009 2009/2046(BUD))	49
2010/C 224 E/21	Projekt budżetu korygującego nr 8/2009 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 8/2009 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009: Europol, Eurojust, OLAF (12952/2009 – C7-0131/2009 – 2009/2050(BUD))	51
	ZAŁĄCZNIK	52

Czwartek, 17 września 2009 r.

2010/C 224 E/22	Okresy interwencyjnego skupu masła i odtłuszczonego mleka w proszku w 2009 i 2010 r. *	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w odniesieniu do okresów interwencyjnego skupu masła i odtłuszczonego mleka w proszku w 2009 i 2010 r. (COM(2009)0354 – C7-0103/2009 – 2009/0094(CNS))	53
2010/C 224 E/23	Systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach WPR *	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 73/2009 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006 i (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (COM(2009)0321 – C7-0093/2009 – 2009/0084(CNS))	54
2010/C 224 E/24	Zawarcie Umowy o partnerstwie i współpracy między WE a Republiką Tadżykistanu ***	
	Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi oraz ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tadżykistanu, z drugiej strony (12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC))	55

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

